

گسترش جنبش‌های اعتراضی زحمتکشان تهیّد است

درگیری نیروهای سرکوب رژیم با مردم زحمتکش شاتره

صفحه ۲

زور گوئی سرمایه داران و گسترش اعتراضات رادیکال کارگری

و نرخ تورم، دستمزدهای واقعی وقدرت خرید کارگران مداوماً کاهش یافته است. سرمایه داران و کارفرمایان در کتف حمایت حکومت اسلامی، ازیک سو بطور وحشیانه از کارگران کار کشیده اند، برشد استثمار افزوده اند و شیرهه جان کارگران را کشیده اند و از سوی دیگرها افزودن بر قیمت خدمات و کالاهای مورد نیاز کارگران که خود آنها تولید کرده‌اند، سطح زندگی و معیشت کارگران را به طرز فاحشی تنزل داده و این جمعیت پرشمار را به فقر و سیه روزی اندخته‌اند.

صفحه ۳

سرمایه داران و دولت حامی آنها در طی تمام دوران حکومت اسلامی، هیچگاه به کارگران دستمزدی که بتوانند با آن مخارج زندگی خود و خانواده‌شان را تامین کنند ویا حتی به میزانی که جبران کننده نرخ تورم باشد نپرداخته اند. آنان با مداخله کارگران در امر تعیین حداقل دستمزد‌ها قویاً مخالفت نموده و نهایتاً خود تعیین کرده اند که به چه میزانی به کارگران دستمزد بدهند. دستمزد‌های کارگری به قدری اندک و ناقیز است که کارگران به سختی می‌توانند با آن، یک سوم هزینه‌های خویش را تامین کنند. در برابر افزایش روز افزون قیمت‌ها

پیکال از جنبش اعتراضی ۱۸ تیر میگذرد. سال پیش جنبش اعتراضی دانشجویان علیه اختناق و سانسور که از دانشگاه تهران آغاز شد، بسرعت از تهران به تبریز و سپس به سایر شهرها گسترش یافت. دانشجویان مشهد، رشت، اصفهان، شیراز، ارومیه، و چند شهر دیگر به این حرکت اعتراضی پیوستند و به حمایت از مطالبات آن برخاستند. تهاجم نیروهای سرکوب به داشن‌جوانان، به حمایت توده ای از دانشجویان دامن زد، و طنین شعارهای "توب، تانک، بسیجی دیگر از ندارد"، "مرگ براین حکومت آخوندی"، "مردم قیام شروع شده، ۲۰ سال سکوت تمام شده" در خیابان‌های تهران، زمین را زیر پای سران حکومت‌اسلامی به لرزه درآورد. حکومت اسلامی با تمام قوا به سرکوب جنبش ۱۸ تیر دست زد، چند تن در جریان اعتراضاتی که از ۱۸ تیر آغاز شد و یک هفته ادامه داشت، بدست مزدوران به قتل رسیدند، صدها تن از شرکت کنندگان درتظاهراتها دستگیر شدند، فضای رعب و وحشت حاکم بر دانشگاهها تشدید شد مرتعجن هرچه در توان داشته اند، برای انتقام گرفتن از جنبشی که پایان حکومت اسلامی را بشارت میداد، به کارگرفتند. اکنون در آستانه سالروز این جنبش، مروری کوتاه بر تأثیراتی که بر جای گذارد، ضروری است.

جنبش ۱۸ تیر که از دانشگاه تهران آغاز شد، با تظاهرات، و سنگر بندی در خیابانها ادامه یافت و با سرکوب وحشیانه موقعتاً فروکش کرد، علیرغم محدودیتها، بازتاب برخی مطالبات و نیازهای جنبش سراسری توده‌های مردم ایران بود. در شرایطی که جناحی از حکومت‌اسلامی با حمایت بدریغ بورژوازی داخلی و بین‌المللی دو سال تمام چنین تبلیغ کرده بودند که خاتمه خواستار پاسخگوئی به مطالبات دمکراتیک مردم ایران های "آزادی اندیشه باریشو پشم نمیشه"، و "مرگ براین حکومت آخوندی"، نشان داد که مردم ایران دیگر به یک حکومت مذهبی تن خواهند داد، و تلاش‌های "اصلاح طلبان" و حامیان آنها، آب در هاون کوبیدن است. تکرار این شعارها دردهای تظاهرات که از تیرماه سال گذشته تا کنون در شهرهای مختلف برگزار شده، اشتیاق سوزان جامعه به جدائی دین از دولت و نفی کامل حکومت مذهبی را بازتاب می‌دهد.

جنبش ۱۸ تیر اعلام گستالت از جناح‌ها و صفحه ۲

در این شماره

ذورآزمائی مجلس و دستگاه قضائی

پاسخ به سوالات

کارگران مهاجر در اروپا

وضعیت سیاسی و گروه‌بندی‌های چپ در مکزیک ادغام‌های عظیم و خرید شرکت‌ها

ازربایجانی از وضعیت زنان در جهان (۵ سال بعد از کنفرانس چین)

هشتادو هشتین اجلاس سالانه سازمان بین‌المللی کار

خلاصه‌ای از اطلاعیه‌های سازمان در یک ماه گذشته

خلاصه پیام روابط عمومی سازمان به کنگره سازمان فدائیان کمونیست

خبری از ایران

صفحه ۶

صفحه ۶

صفحه ۱

صفحه ۱۶

صفحه ۱۰

صفحه ۱۲

صفحه ۱۴

صفحه ۱۵

صفحه ۹

صفحه ۱۱

جنبش دانشجویی ۱۸ تیرماه و جایگاه آن

گسترش جنبش‌های اعتراضی زحمتکشان تهییدست

تشکیل شده است که در کارخانه‌های مجاور کار می‌کنند و اغلب کارگران ساده هستند که دستمزد آنها در سطح بسیار نازلی قرار دارد. در نتیجه و خامت اوضاع اقتصادی، رشد روزافزون تورم و کاهش مداوم دستمزد واقعی کارگران، وضعیت زندگی این بخش از طبقه کارگر به مرحله ای بسیار وخیم رسیده است. آنها در منتهای فقر و بدختی زندگی خود را میگذرانند. بخش دیگری از مردم این شهرک‌ها را تهییدستان تشکیل می‌دهند که عمدتاً بیکارند. در حال های اخیر با تشدید بحران اقتصادی و سیاست‌های اقتصادی که از دوران رفسنجانی اتخاذ گردیده است، به نحور وزافزونی برتعارض این تهییدستان افزوده شده است. این شهرک‌ها از نظر امکانات اجتماعی و رفاهی در سطح بسیار نازلی قرار دارند. اغلب، آب آشامیدنی و برق ندارند. در این شهرک‌ها وضعیت بهداشتی اسف بار است. از امکانات تفریحی و ورزشی خبری نیست و امکانات آموزشی نیز بسیار محدود می‌باشند. بنا بر این پر واضح است که چرا این توده زحمتکش در چند سال اخیر پیوسته دست به تظاهرات، شورش و قیام زده است. شرایط زندگی آنها مداوم آنها را به درگیری با نظام موجود سوق میدهد. این نیروهای لحظه آمده و مستعد شورش و غیان علیه نظم موجود است. در اوایل دوران رژیم شاه نیز وضع برهمین منوال بود. در جریان انقلاب و سرنگونی رژیم شاه، این توده زحمتکش یکی از نیروی فعال بود. خمینی کوشید با عوام‌گیری و ادعای دفاع از مستضعفان و کوخ نشینان آنها را به نیروی فعال دفاع از رژیم خود تبدیل کرد. در آغاز نیز بخشی از آنها از روی ناآگاهی طرفدار خیمنی و رژیم او شدند. اما بزودی دریافتند که تمام وعده‌های خمینی جز یک دروغ چیز دیگر نبوده است. آنها اکنون به مخالفین فعل رژیم جمهوری اسلامی تبدیل شده‌اند. در جریان تظاهرات شهرک شاتره، مردم به خبرنگاران روزنامه‌ها گفتند که رژیم زمانی ادعای میکرد حامی مستضعفان و کوخ نشینان است، اما وضعیت امروز ما دروغ بودن آنرا نشان میدهد. حالا جمهوری اسلامی همان نیروی شورشی را که زمانی به عنوان حامی خود روی آن حساب میکرد، رودروری خود می‌بیند و چون در ماهیت آن نیست که به خواست‌های توده زحمتکش پاسخ مثبت دهد، به سرکوب متولی می‌شود. مردم این شهرک‌ها بیکارند و کار میخواهند، اما جمهوری اسلامی نمیتواند به آنها کار بدهد. آنها گرسنه اند و نان می‌خواهند، جمهوری اسلامی قادر به تامین نان آنها نیست. آنها آب و برق میخواهند، اما جمهوری اسلامی نمیتواند آنرا تامین کند. آنها امکانات رفاهی، بهداشتی و آموزشی می‌خواهند، اما جمهوری اسلامی نمیتواند این امکانات را برای مردم فراهم کند. این در حالی است که بحران اقتصادی مدام

اکثریت بسیار عظیمی از مردم ایران با فقر مطلق روبرو هستند. منابع رسمی اذعان دارند که ۸۰ درصد مردم در شهرهای روستا زیرخط فقر زندگی میکنند. اوضاع روز به روز وخیم تر و شرایط زندگی توده‌های وسیع کارگر و زحمتکش دم به دم اسف بارتزمیشود. بخش قابل ملاحظه‌ای از این توده‌های زحمتکش فقیر در حاشیه شهر های بزرگ در بیرون شهرهای زندگی می‌کنند که قادر ابتدائی تربین امکانات معيشی و بهداشتی اند. در چند سال اخیر مکرر شاهد اعتراض و غیان این توده زحمتکش و تهی دست در حاشیه شهر های بزرگ در سراسر ایران بوده‌اند. این جنبش های اعتراضی در شهرک‌های اطراف تهران در منطقه اسلام شهر، مسعودیه، پل ساوه ابعاد گستردگی تری به خود گرفته اند. اسلام شهر به یکی از مراکز اصلی این جنبش‌های اعتراضی تهییدستان تبدیل شده است. قیام مردم اسلام شهر اندکی پیش از به قدرت رسیدن خانتمی چنان ابعاد، گستردگی به خود گرفت که رژیم برای فرونشاندن آن از سلاح‌های سنگین و هلی کوپترها استفاده کرد. در جریان این قیام دهها تن از مردم زحمتکش اکبرآباد به قتل رسیدند، صدها تن دستگیر شدند و تمام تاسیسات دولتی به آتش کشیده شدند. مدتی بعد دوباره در چندین شهرک از جمله در چار دانگه مردم دست به تظاهرات، سنگرینی و درگیری با مزدوران دولتی زدند. در یک ماه گذشته نیز شاهد دو اعتراض وسیع دیگر در این منطقه بوده‌اند. در ۱۷ خرداد حدود ۴۰۰ تن از مردم شهرک سینا دست به تظاهرات زدند. مداخله نیروهای دولتی به درگیری انجامید، مردم تاسیسات و وسائل تقليه دولتی را مورد حمله قراردادند و جاده قیم کرج را به مدت چند ساعت مسدود کردند. آنها خواهان بهبود شرایط زندگی و تأمین آب شهرک بودند. در هفتم تیرماه هزاران تن از زحمتکشان شهرک شاتره که اکثریت آنها را زنان تشکیل می‌دادند، غیان کردند. دست به تظاهرات زدند و با تجمع در جاده تهران – ساوه، آتش زدن لاستیک و سنگر بندی، جاده را بستند. آنها بدین طریق اعتراض خود را به گوش همگان رسانند. خواستهای زحمتکشان شاتره برخورداری از امکانات اولیه زندگی، آب، برق، امکانات بهداشتی، تفریحی و آموزشی بود. نیروهای مسلح رژیم این اعتراض مردم زحمتکش شهرک شاتره را نیز سرکوب کردند. اما مبارزه این مردم زحمتکش متوقف نشد و نخواهد شد، چرا که دیگر تحمل وضع موجود برای آنها ممکن نیست. این توده فقیر و زحمتکش، برای بهبود شرایط زندگی خود پیاختست و هیچ سرکوبی نمیتواند مبارزه آنها را متوقف سازد. این بخشی از مبارزه عمومی کارگران و زحمتکشان ایران برای دگرگونی نظام حاکم برایان است.

مردم زحمتکش شهرک‌های حاشیه شهرهای بزرگ از نظر ترکیب طبقاتی عمدتاً از کارگران

جریاناتی بود که میخواهند جنبش توده ای را در راستای منافع یک جناح حکومت کانالیزه کنند. شعارها و اقدامات جنبش ۱۸ تیر آشکارا استقلال این جنبش بود. شعارهای طرح شده در آن چند روز به خوبی نشان داد مطالبات این جنبش چنان عمیق و ریشه‌ای است که در قالب تند و محدود می‌چیکد از جریاناتی که خواهان حفظ سیستم سیاسی موجود هستند، جای نمی‌گیرد و جزا سرنگونی تمامیت حکومت‌اسلامی و جزبا انجام تغییرات بنیادی متحقق نخواهد شد. جنبش ۱۸ تیر توسط پاسداران رسمی و غیر رسمی حکومت الله به خاک و خون کشیده شد. اما خود شکل گردی این جنبش، و شعارهای طرح شده در آن، آغاز مرحله ای جدید در مبارزات توده‌های مردم ایران علیه رژیم جمهوری اسلامی و سیستم حاکم بود. از آن‌زمان تا کنون هرجنبش اعتراضی سیاسی که در مناطق مختلف ایران شکل گرفته است، شعارهای راکه نخستین بار در تیرماه بطور علني و آشکار طرح شد، با صدای بلند فریاد کردۀ است. شعارها و مطالبات که در تیر ماه پارسال برای نخستین بار علناً طرح شدند، اکنون بر پرچم هر حرکت اعتراضی سیاسی نقش بسته‌اند. حکومت جمهوری اسلامی و دستگاههای سرکوب رنگارنگ آن نیز طی یک سال گذشته با تشدید اقدامات سرکوب کرانه، تنها برآتش این اعتراضات و مطالبات دمیده‌اند و هر اقدام بعدی آنان نیز آنرا شعله و رترخواهد ساخت. طی یکسال گذشته، روی آوری کارگران، زحمتکشان و دانشجویان به حرکات مستقل و اقدام به اعتراضات آشکار وعلني، وجه بارز و برجسته مبارزات آنان بوده است. دانشجویان دانشگاهها در موارد متعددی علیرغم کارشنکی "اصلاح طلبان" بطور مستقل دست به تظاهرات و اعتراض زده اند، زحمتکشان حاشیه شهرها برای دست یابی به مطالباتشان نه به خاتمی و نه به مرتجعینی از این دست امید بسته‌اند، بلکه مستقلان به تظاهرات و اعتراض برخاسته‌اند. کارگران در موارد متعددی دست به اعتراض علني و آشکار، اعتصاب، تحصن، بستن جاده و اشغال کارخانه زده‌اند.

بیش از دوده حاکمیت یک رژیم ارتقایعی مذهبی که با اختناق و سرکوب و سلب ابتدائی تربین آزادیهای سیاسی و فردی، و سرکوب و حشیانه زنان عجین بوده است، جامعه را با یک بحران عمیق مواجه ساخته و راه هرگونه پیشرفت و ترقی را سد کرده است. بیش از دوده حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی، سیاست‌های اقتصادی ارتقایعی آن، غارت و چپاول و استثمار و حشیانه، شرایط اقتصادی زندگی توده مردم را به قرقا سوق داده است. تحقق اینوی از مطالبات درهم تینده اقتصادی – سیاسی و اجتماعی، پیش شرط حل این بحرانها و تامین یک زندگی آزاد، سربلند و انسانی برای آحاد مردم است.

زورگوئی سرمایه داران و گسترش اعترافات رادیکال کارگری

جدول واحدهای تولیدی که کارگران آنها
ماهه است حقوقی نگرفته اند

استان	پرسنل	نام شرکت
تهران	۲۸۶	صنایع چوبی ایران
تهران	۱۷۰	جواهریان
کرج	۶۵۰	سپیورکس
شهری	۱۲۰	تهران سفالین
تهران	۳۰۰	مبیلان
تهران	۵۲۰	نخکار
تهران	۱۰۱	آجرفشم
تهران	۲۰۰	بازرگی آردل
تهران	۲۰۰	آردل
تهران	۲۰۰	شعله آفرین
تهران	۳۱۴	پشمبافتی جهان
شهری	۵۸	دولت آباد
تهران	۱۱۰	شرکت آج
تهران	۱۵۰	کفش شاهد
تهران	۱۵۰	پوشک مردم
تهران	۵۰	شرکت آذرگاه
تهران	۱۰۰	آریا دیزل پارت
کرمانشاه	۲۸۰	پشمبافتی کشمیر
مازندران	۱۸۰	چیت سازی بهشهر
مازندران	۲۵۰	آکریلتاب
مازندران	۴۵۰	خرزخ
مازندران	۲۴۲	تخته سه لائی شهیدرجائی
قزوین	۳۰۱	فرش اکباتان
قزوین	۸۵۱	نقش ایران
قزوین	۶۴	خاص آزادگان
قزوین	۸۸	آرزوی بهار
گیلان	۴۵	نساجی شمال
گیلان	۱۴۰	ایران جیقا
گیلان	۹۹	تن ساز
گیلان	۵۱	شیر پاستوریزه
لاهیجان	۱۰۰	گیلان پاکت
بوشهر	۲۵۰	شرکت اعتماد
بوشهر	۵۰	شیمایی کهر
بوشهر	۵۰	ماکارونی سرنا
بوشهر	۵۰	بوشهر گچ
بوشهر	۱۰	خوش طعم
بوشهر	۶	آلومکار
بوشهر	۱۵	دلوار
بوشهر	۱۰	کیان
بوشهر	۱۸۰	لیان تاپ
بوشهر	۱۲	لوله سازی جنوب
بوشهر	۱۰	سهند

در صفحه ۴

با این همه مسئله فقط این نیست که جمهوری اسلامی به کارگران دستمزدی نمی دهد که درخ تورم را جبران کند، مسئله فقط این نیست که کارگردان نمیگیرد که بتواند با آن مخارج یزندگی خود واعضاً خانواده اش را تامین کند، مسئله فقط اینهم نیست که حداقل دستمزدهای کارگری طبق خواست و توسط خود کارگران تعیین نمی شود! مسئله اینست که در شرایط فاجعه باری که جمهوری اسلامی بر کارگران تحملی کرده است، حتی همان دستمزدهای نا_ چیزی را که خود سرمایه داران و کارفرمایان و دولتشان تعیین کرده اند، یعنی دستمزدهایی که در برابر نرخ فزاينده تورم، بطور واقعی هرساله کاهش یافته است، همان را هم به کارگران نمی پردازند و زورگوئی را به حد اعلا رسانده اند.

هم اکنون درصد ها کارخانه و موسسه تولیدی درسراسر کشور ماهه است که به کارگران هیچ گونه حقوقی پرداخت نشده است . دهها هزار کارگر اینگونه مراکز تولیدی، نگران از دست دادن کارخود هستند. روند اخراج و بیکارسازی کارگران همچنان ادامه دارد. علاوه بر اخراج های وسیع و مستقیم، اخراج بطريقه باز خریدهای اجباری نیز وسیعاً رایج شده وابعاد فاجعه باری بخود گرفته است . در بسیاری از کارخانه ها، سرمایه داران، مدیران و کارفرمایان به بهانه های مختلفی از قبیل زیاندهی، کمبود نقیبگی، ورشکستگی و امثال آن، از پرداخت حقوق کارگران سرباز می زندن. کارخانه را یا تعطیل و کارگران را ازکاربیکار می کنند و یا این مراکز را به حالت نیمه تعطیل درآورده و کارگران در حالات بلا تکلیفی نگاه میدارند و آنقدر کارگران را تحت فشار قرار میدهند تا آنها به باز خرید اجباری رضایت دهند. دولت نیز با حمایت بی دریغ از کارفرمایان و نیز به بهانه خصوصی سازی، این امکان را برای خود و همه سرمایه داران دیگر فراهم ساخته است تا به هر میزانی که می خواهند علیه کارگران احضاف کنند و در تضییع حقوق آنها، هیچ منع و محدودیتی نداشته باشند . اخبار و کژارشاتی که گاه در روزنامه های رژیم هم به چاپ میرسد، دال بر زورگوئی فزون از حد سرمایه داران، استثمار وحشیانه و تشديد بیش از پیش فشار برگردد کارگران است.

کارگری از صنایع چوب میگوید " هم اکنون ۲۶ ماه است که حقوق ما پرداخت نشده است ، کار فرما اخیراً از آمریکا برگشتند، کارخانه مصادره شده خود را باز پس گرفته و پس از مدت کوتاهی کارخانه را ورشکسته اعلام و به آمریکا بازگشته است " کارگر دیگری از کفشهای بلا میگوید " مدیران کارخانه ها به بهانه خصوصی سازی اقدام به باز خرید اجباری کارگران کرده اند و ۱۲۰۰ کارگر این واحد تولیدی در آستانه بیکاری مستندند . کارگران با پرداخت دوماه حقوق، بطور اجباری

زور گوئی سرمایه داران و گسترش اعتراضات رادیکال کارگری

کارگرانی که با دست خالی و شکم های خالی راهی خانه میشوند چگونه باید زندگی کنند؟ کارگران تا کی میتوانند در این جهنم سوزانی که سرمایه داران و حکومت اسلامی برایشان درست کرده‌اند بسوزند و بسازند؟ زورگوئی و فشار سرمایه داران از حد تحمل فراتر رفته است. کارد به استخوان کارگران رسیده است. برای کارگران هم اکنون مسئله مرگ و زندگی مطرح است. کار به جائی رسیده است که کارگران حتی برای آنکه زنده بمانند جز چنگ در چنگ شدن با نظام حاکم و جز اعتراض و تشدید مبارزه راه دیگری ندارند. چنین است که به تناسب افزایش بهانه تراشی های سرمایه داران جهت تعطیل و توقف کارخانه ها، و به تناسب رواج هرچه بیشتر استفاده از کارمجانی کارگران و عدم پرداخت یا تعویق مستمزدهای کارگری، مبارزات و اعتراضات کارگران برای ادامه کاری، برای دریافت مستمزدهای عقب افتاده و برای کسب حق و حقوق خویش نیز گسترش یافته و به امری روزمره تبدیل شده است. دهها اعتصاب و اعتراض کارگری در طی همین سه ماهه اول سال جاری که اخبار آن نیز بخشا در نشریه کار هم انعکاس یافته است، حاکی از گسترش مبارزات کارگری و رادیکالیزه شدن این مبارزات است. به فراخور موقعیت و سابقه مبارزاتی هر کارخانه، کارگران نیز به شیوه ها و اشکال متفاوتی به اعتراض برخاسته اند. در بخشی از واحدها که کارفرما آن را تعطیل اعلام نموده و یا احتمال توقف آن بیشتر بوده است، مثل شرکت جواهیریان و *کارخانه پوشک ایلام، کارگران هر روزه در محل کارخانه تجمع نموده و با حمل پلاکاردهایی، خواستار ادامه کاری، رفع بلاکلیفی و پرداخت حقوق و مزایای معوقه خود شده اند. اعتصاب و برپایی اجتماعات اعتراضی در برابر کارخانه ها و مراکز دولتی از اشکال مهم و رایج اعتراضات کارگری بوده است که از جمله می توان به اعتصاب کارگران الموت قزوین و سپس تجمع در برابر استانداری، اعتصاب و تجمع کارگران کشمیران، سیمین اصفهان، آدامس خروس نشان، علاءالدین، کفش ملی، فیلتر البرز، تخته سه لای ساری و اعتصاب دو روزه کارگران فولاد آذیز زد اشاره نمود.

اما نکته مهمی که دراعتراضات اخیر کارگری به چشم میخورد، روی آوری بیش از بیش کارگران به تظاهرات و بویژه مسدود ساختن جاده ها برای احقاق حقوق خویش است. وقتی که کارگران از سایر اقدامات اعتراضی خود نتیجه نمی گیرند، به خیابان ها می آیند، با حمل پلاکارده دست به تظاهرات میزنند و سرانجام برای آنکه بتوانند صدای اعتراض خود را هر چه وسیع تر انعکاس داده و به گوش دیگران برسانند، جاده

اردیبهشت نیز آنرا به چاپ رسانده است، اسامی نزدیک به ۱۰۰ کارخانه در استان های مختلف کشور، همراه با شمار کارگران این واحدها را مشاهده می کنید که ماهه است هیچگونه حقوقی به آنان پرداخت نشده است. با وجود آنکه درجدول فوق فقط به کمتر از یک پنجم واحدهای تولیدی که حقوق کارگران را پرداخته و به تعویق اندخته اند اشاره شده است و نام بسیاری از کارخانه ها و مراکز تولیدی، از جمله کارخانه آدامس سازی، شرکت کشمیران قزوین، شرکت علاء الدین، کارخانه سیمین اصفهان، کفش ملی، شرکت چوب و صنعت، شرکت آذرگاه، کشت و صنعت کارون و هفت تپه، جوراب گیلان و دهها واحد تولیدی دیگر که کارگران آن برای دریافت مستمزدهای خویش بارها دست به اعتصاب و اعتراض هم زده‌اند، از قلم افتاده است، معهذا از همین جدول ناقص هم که دریکی از روزنامه های رسمی هیئت حاکمه به چاپ رسیده است، به روشنی میتوان به تضییقات و فشارهایی که در حق کارگران اعمال می شود، به زورگوئی سرمایه داران و قطع یگانه منبع درآمد بخش عظیمی از کارگران و سرانجام به وحیم تر شدن اوضاع اقتصادی و معیشتی دهها هزار کارگر و اعضاء خانواده آنها پی برد.

اتحاد، شرط پیروزی کارگران است

کارفرمایان و سرمایه داران تاجایی که میتوانند از شرایط بحرانی موجود سو استفاده میکنند، کارگران را دسته دسته اخراج میکنند، با تعطیل و تق وق نمودن مراکز تولیدی، کارگران را به بیکاری و بلاکلیفی میاندازند، قراردادهای موقت را برکارگران تحمیل میکنند، از حقوق و مزایای کارگری می نند و دوباره آنها را با حقوق و مزایای کهتری بکار وامی دارند، ماهها دستمزد کارگران را نمی دهند و از کارگران مجانا کار میکشند و خلاصه دربهشتی که حکومت اسلامی برای آنها ایجاد کرده است، می خورند و می خوابند و از قبل استثمار و حشیانه کارگران سودهای هنگفتی به حیب میزند.

اما چه کسی است که نداند آن روایجاد چنین بهشتی برای سرمایه داران، جهنه است برای کارگران؟! کارگرانی که دائما با فقر و گرسنگی دست و پنجه نرم می کنند، کابوس اخراج و بیکاری یک لحظه رهایشان نمی کند، امنیت شغلی ندارند و برای دریافت مستمزدهای ناچیز خویش، ماهها باید درانتظار بمانند و هیچکس جز وعده و عیید چیزی به آنها نمی دهد! با وعده و انتظار آیا می توان کرایه خانه را پرداخت، شکم گرسنه را با انتظار و وعده می توان سیرکرد؟ و یا همان حداقل هزینه های حیاتی و بخورو نمیر را تامین کرد؟ براستی

نام شرکت	پرسنل	استان
پایدور	۳۰	بوشهر
پیروز سنگ	۵	بوشهر
چینی سنگ	۵	بوشهر
گرما جنوب	۴	بوشهر
مسواک بوشهر	۱۲	بوشهر
صنعت فلز	۱۵	بوشهر
پرپلاست	۷	بوشهر
هوپلاست	۵	بوشهر
ریسمانویسی	۳۶۷	سمنان
پلیکان	۸۷	طبیس
خانه سازی	۱۷۴	کرمان
چارکاف	۵۳	کرمان
پشمبا غی آسیا	۵۴	کرمان
آجر آجیل و جنگید	۵۰۰	خوزستان
لوله سازی خوزستان	۱۰۰۰	خوزستان
سیوان راهساز	۱۰۰	ارومیه
پوست و چرم	۱۴۷	لرستان
آمور آب	۲۰۰	سیستان بلوچستان
ریسندگی زابل	۴۰۰	سیستان بلوچستان
گردن دریا	۷۰	سیستان بلوچستان
مجموعه ایران	۷۰	سیستان بلوچستان
ساختمان رس	۹۰	سیستان بلوچستان
ماکارونی خوش طعم	۲۰۰	سیستان بلوچستان
پیام آفرین	۵۰	سیستان بلوچستان
شهرداری دهدشت	۱۴۰۰	کهکلیویه بویراحمدی
ماسه آهکی ایرانشهر	۱۵۰	سیستان بلوچستان
چوب اسلام	۴۰۰	اسلام
پشم آور همدان	۱۲۰	همدان
چوب الموت	+	قزوین
کفس گنج	۶۰۰	رودبار
قطعات یدگی	۵۰	رشت
گلیتان	۵۰	رشت
ترنج طلائی	۱۰۰	رشت
آسسالدر گلستان	۱۸۰	رشت
خانه های پیش ساخته	۶۰	رشت
صنایع آرامش	۱۰۰	یزد
شهراب	۱۲۰	نظرن
الیاف آذر	۱۰۰	تبربیز
پاکریس	۱۰۰	تبربیز
آردسازی آذربایجان	۳۰	تبربیز
ناونی بهاریان	۴۰	خراسان
شهرک صنعتی	۱۲۰	خراسان
پنیر جوقا	۱۲	خراسان
راه ترابری	۷۰	خراسان
آب و فاضلاب	۲۰	خراسان
گازان	۸۰	همدان
سیمیرغ شمال	۱۳۰	مازندران

دین از دولت باید جدا گردد

جمهوری اسلامی با تلفیق آشکار دین و دولت و استقرار یک حکومت مذهبی، هرگونه آزادی و دمکراسی را از توده مردم ایران سلب نموده و این حقیقت را بار دیگر در برابر همکان آشکار ساخته که دولت مذهبی دشمن آزادی و دمکراسی است. لذا پیش شرط هرگونه آزادی و دمکراسی، جدائی دین از دولت ونفی دولت مذهبی است.

سازمان فدائیان (اقلیت) که پیغامبر ترین مدافع آزادی های سیاسی و حقوق دمکراتیک مردم ایران است، از جدائی کامل و همه جانبه دین از دولت دفاع میکند.

سازمان فدائیان (اقلیت) براین اعتقاد است که : دین و مذهب باید امری خصوصی اعلام شود و دولت خود را از قید هرگونه دین و مذهبی رها سازد.

هرگونه امتیاز برای یک مذهب خاص و انحصار مذهب رسمی باید ملغای شود. هیچ دین و مذهبی نباید مورد توجه دولت قرار گیرد و هرگونه کمکی از بودجه دولت به نهادهای مذهبی باید مطلقاً منوع شود.

ذکر دین و مذهب افراد در استناد و مدارک رسمی باید منسوخ گردد. هر عضو جامعه مختار و مجاز است، دین داشته باشد و یا نداشته باشد. به دینی بگرود یا از آن روی برگرداند.

مدارس و آموزشگاهها باید مطلقاً غیر مذهبی باشند. تدریس هرگونه امور دینی و انجام مراسم مذهبی در مدارس باید موقوف شود.

مذهب و دستگاه روحانیت نباید هیچچگونه دخالتی در امور مدارس و برنامه های درسی و آموزشی داشته باشند.

سازمان فدائیان (اقلیت) کار - نان - آزادی - حکومت شورائی

گسترش جنبش‌های اعتراضی زحمتکشان قهیدست

مطلوبات این مردم را برآورده سازد و آنها را از فقر و بدختی نجات دهد. چرا که میان این فقر و ثروت سرمایه‌داری رابطه‌ای است که آن را با هیچ چیز دیگری جز سرنگونی نظام سرمایه‌داری نمیتوان تغییرداد. تنها سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری دولت شورائی کارگران و زحمتکشان می‌تواند وضعیت را دگرگون سازد.

عمیق تر می‌شود . بر تعداد بیکاران افزوده می‌شود . نرخ تورم بازهم افزایش می‌یابد و شرایط معیشت کارگران و زحمتکشان وخیم تر میگردد. لذا بدیهی است که این توده زحمتکش، مبارزه خود را علیه نظم موجود تشید کند. نه رژیم شاه قادر بود پاسخی به مطالبات این توده زحمتکش بدهد، نه جمهوری اسلامی و نه هیچ دولت سرمایه‌داری دیگری قادر خواهد بود

فرمایان و سرمایه‌داران و نجات از جهنمی که حکومت اسلامی برای کارگران درست کرده است، ممکن نیست . اتحاد بخش های مختلف کارگری و بویژه جلب حمایت و پشتیبانی کارگرانی که با مشکل تعویق پرداخت حقوق روبرو نمی‌باشد، اقدام بسیار مهمی است که در شرایط کنونی قادر است مبارزه برای پرداخت حقوقهای معوقه وكل مبارزه کارگری را چندین گام به جلو سوق دهد.

گرچه از یک سو نشانه بی توجهی کارفرمایان و سرمایه‌داران و بی پاسخ گذاشتن مطالبات کارگری و نیز تشدید فشارهای کمرشکن بردوش کارگران است، اما در عین حال گویای رادیکالیزم شدن مبارزات توده عظیمی از کارگران است که حیات و ممات آنها به خطر افتاده و می خواهند خود را از جهنم جمهوری اسلامی نجات دهند. بدون اتحاد و یکپارچگی و بدون یک مبارزه متحدانه و سراسری، پیروزی قطعی بر کار-

زور گوئی سرمایه داران و گسترش اعتراضات رادیکال کارگری

ها را مسدود نموده و از عبور وسائل نقلیه ممانعت بعمل می آورند. نمونه های زیر نشانگر استفاده وسیع تر کارگران از این شیوه مبارزه اعتراضی، در مقایسه با سال گذشته است. هزاران تن از کارگران کفش ملی، یکباره در خرداد ماه سال جاری دست از کار کشیدند و با برپائی یک اجتماع اعتراضی در جاده قدیم کرج، دست به تظاهرات زدند و جاده را مسدود ساختند. دوازدهم اردیبهشت ماه ، صدها تن از کارگران علاالدین پس از برپائی تجمع اعتراضی در برابر کارخانه، در جاده مخصوص کرج اجتماع نموده و جاده را مسدود نمودند. همین کارگران، یک هفته بعد یعنی روز نوزده اردیبهشت در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خویش، بار دیگر جاده مخصوص کرج را بستند. همان روز کارگران مبلیران نیز با تفاق کارگران علاالدین و در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای خویش دست به تجمع اعتراضی زدند و جاده مخصوص کرج را بستند. در تاریخ بیست و چهارم خرداد نیز بار دیگر کارگران شرکت علاالدین دست به اعتصاب زدند و با حمل پلاکاردهای، در اتوبان تهران - کرج به تظاهرات پرداختند و به عنوان اعتراض این جاده را مسدود کردند . کارگران شرکت کشمیران واپسی به بنیاد مستضعفان نیز در تاریخ بیست اردیبهشت ماه دست به اعتصاب و تجمع زدند و با حمل پلاکاردهای به طرح مطالبات خویش پرداختند و در اعتراض به عقب افتادن حقوق و مزایای خود، جاده کرج را بستند. یک روز بعد یعنی بیست و یکم اردیبهشت ماه کارگران کفش ستاره در اعتراض به عقب افتادن حقوق ها ، جاده ساوه را مسدود کردند. کارگران پوست و چرم لرستان نیز در ادامه اقدامات اعتراضی خود تهدید کردند اند چنانچه مسئولین به خواستهایشان رسیدگی نکنند ، جاده ترانزیتی تهران - اهواز را خواهند بست ! خواست محوری تمامی این اعتراضات، پرداخت حقوق و مزایای عقب افتاده بوده است و کارگران پس از آنکه با مراجعات مکرر به مقامات و مسئولین واژ طریق سایر اشکال مبارزه اعتراضی نتوانسته اند حقوق خود را بگیرند، در نهایت اعتراض خویش را به صورت تظاهرات و ایجاد راه بندان بیان کرده اند. نزدیک به یک سوم از مجموعه اعتراضات کارگری در دوره سه ماهه اخیر، سرانجام به تظاهرات و مسدود ساختن جاده ها منتهی شده است که از لحاظ کمی به بیش از یک و نیم برابر آن در تمام طول سال گذشته میرسد. کثرت این نوع اقدامات اعتراضی،

جدائی دین از دولت، جزوی جدائی ناپذیر از آزادیهای سیاسی است

зорآزمائی مجلس و دستگاه قضائی

خبری از ایران

اعتراض و تظاهرات کارگران گروه صنعتی کفش ملی

کارگران گروه صنعتی کفش ملی که تعداد آنها به چند هزار نفر میرسد، از اوخر سال گذشته دستمزد و مزایای خود را دریافت نکرده‌اند. اعتراضات متعدد کارگران در چند ماه گذشته نسبت به عدم دریافت حقوق و مزایای به جایی نرسید، لذا کارگران دست از کار کشیدند و با تجمع در رجایه قدمی کرج دست به تظاهرات زندن و جاده را مسدود کردند. کارگران خواهان پرداخت فوری حقوق و مزایای معوقه، پرداخت حق بیمه کارگران توسط کارفرما که چند ماه است به تعویق افتاده است و غیره بودند. این گردهم آئی و تظاهرات کارگران در پی مداخله پلیس ضد شورش چند ساعت ادامه یافت. مقامات دولتی بازهم به کارگران وعده دادند که خواسته‌ای آنها را عملی خواهند ساخت.

جمع کارگران کارخانه تخته سه لائی ساری در مقابل استانداری

کارگران شرکت تخته سه لائی ساری در اوائل تیرماه یک بار دیگر با تحصن در مقابل استان‌داری مازندران به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود درع ماه گذشته و تعطیلی این کارخانه اعتراض کردند. این کارگران که تعداد آنها به حدود ۱۰۰ نفر می‌رسید در مذاکره با مقامات دولتی خواهان پرداخت حقوق معوقه و ازسرگیری مجدد فعالیت کارخانه شدند. پس از آن که به کارگران قول داده شد که بزودی مطالبات آنها متحقق خواهد شد به تحصن خود خاتمه‌داشت.

اعتراض کارگران شرکت خدماتی کیش

متجاوز از صد تن از کارگران شرکت خدماتی کیش که بیش از سه ماه پرداخت حقوق و مزایای آنها به تعویق افتاده است، دست به اعتراض زدند. آنها خواهان پرداخت منظم دستمزدشان، اضافه کاری و عیدی بودند. آنها همچنین به وضعیت بد بهداشتی، تغذیه نامناسب و محرومیت از بیمه اعتراض داشتند. کارگرانی که حتی ده سال در این شرکت خدماتی کارمی کنند، بیمه نیستند.

зорگوئی کارفرمایی شرکت اشتیاق

کارگران قراردادی کارخانه تولید کننده روغن موتور بهران، مدت یک سال است که حقوق و مزایای خود را منظم دریافت نمی‌کنند. این کارگران از حق مرخصی سالانه نیز محروم‌اند.

کنند. در پایان نیز از قضات خواست که بدون توجه به مخالفتها به کارخود ادامه دهند. پاسخ شاهروندی رئیس قوه قضائیه حکومت مجلس چیزی جزاین نبود که بگوید: "اصلاحات در جمهوری اسلامی با الهام از وحی و نقش بنیادین آن در بیان قوانین باید انجام گیرد.

توسعه قضائی به معنای رسیدن به نظام قضائی توسعه یافته ای است برمبنای اندیشه و فقه اهل بیت. این پاسخ به این معنا بود که اصلاحاتی در دستگاه قضائی در کار نیست. پاسخی هم به مسئله روزنامه‌های تعطیل شده و دستگیرشدن این داده نشد. این ممتازات هم اکنون با حدث تمام در جریان اند و هر لحظه تشید می‌شوند، چرا که اکنون این ممتازه قوه قضائیه و مقنه به یکی از کانون‌های اصلی درگیری دو جناح تبدیل شده است.

یک جناح هیئت حاکمه با در دست داشتن زمام امور دستگاه قضائی میکوشد با تشید اقدامات سرکوبگرانه به جناح دیگر در مجلس حالی کند که چنانچه بخواهد پارا از گلیم خود فراتر نهاد، با دادگاه، منوعیت، محکومیت و زندان روپرور خواهد بود. گروه‌های دوم خردایی نیز در تلاشند با زیر ضرب گرفتن قوه قضائیه، جناح رقیب را به عقب نشینی و دارد و برخی از موضع را در این ارجان را بچنگ آورند. لایحه اصلاح‌مطبوعات نخستین آزمون این جناح در مجلس است، تا دستگاه قضائی را به عقب نشینی و ادارد و یا کلا مطبوعات را از چنگ قوه قضائیه در آورد و به قوه مجریه بسپارد.

البته این جناح در پیشبرد سیاست خود با موانع متعددی روپرورست و بعيد می‌نماید که بی درد سر بتواند این مسئله را به نفع خود حل کند.

چون اولاً گروه‌های دوم خردایی طیف ناهمگونی را با اختلافات عدید تشکیل میدهند و نمی‌توانند برسر مسائل مختلف یکپارچه عمل کنند. ناگفته روشن است که برسر بسیاری از مسائل موضع مجمع روحانیون و کارگزاران به جناح رقیب نزدیکتر می‌باشد. ثانیاً با فرض این که اصلاح‌یه مطبوعات در مجلس تصویب شود، با مانع شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت روپرور هستند. ثالثاً با مانع سران دستگاه روحانیت روپرور هستند که هم اکنون نیز علیه این اصلاح‌یه موضع گرفته اند. پس گروه‌های دوم خردایی طرفدار خاتمه‌ی مجلس مشکل بتوانند در این زورآزمائی با دستگاه قضائی خامنایی پیروز شوند. این ممتازه به صورت یک ممتازه کشدار و پرتبش جناح‌های رقیب ادامه خواهد یافت و دستگاه دولتی را با تضاد‌ها و شکافهای عمیق تری روپرور خواهد ساخت.

نوبت به درگیری وزورآزمائی مجلس و دستگاه قضائی حکومت اسلامی رسیده است. تضادهای هیئت حاکمه، قوا ممتازه و قضائیه حکومت اسلامی را به رو در روزنامه این دو ارجان به شدت حاد شده است. در پی انتخابات مجلس ارتعاج اسلامی که جناح خامنایی را در مجلس ششم در اقلیت قرارداد، دستگاه قضائی رژیم، فشار به جبهه دوم خردایها را تشید نمود. در این مدت کوتاه ۱۹ روزنامه و مجله به دستور دادگستری تهران توقیف شدند. دادگاه ویژه روحانیت حتی مرتعجی مثل محتشمی پور را نیز از این تسویه حساب معاف نکرد و روزنامه بیان نیز تعطیل شد. در این مدت تعادلی از مدیران، سردبیران و روزنامه نگاران وابسته به جناح خاتمه دستگیر شدند. وکلای دانشجویان و مقتولین کشتارهای وزارت اطلاعات هم به بهانه ای دیگر بازداشت شدند. این اقدامات سرکوبگرانه قوه قضائیه بویژه هنگامی تشید شد که گروه‌های طرفدار خاتمه در مجلس اعلام نمودند که می‌خواهند قانون مطبوعاتی را که مجلس پنجم در آخرین روزهای حیات خود تغییر داد، مجدداً احیا کنند و بعداً نیز آنرا با قید یک فوریت در دستور کار مجلس قراردادند. در پی این رویدادها جنگ لفظی میان این دوسته درگرفت. طرفداران خاتمه که از بگیر و بیندهای قوه قضائیه نگران شده بودند، حملات خود را به قوه قضائیه تشید کردند. ۱۵۱ نماینده مجلس طی نامه‌ای به رئیس قوه قضائیه، دستگاه قضائی را مورد حمله قرار داده و به باد انتقاد گرفتند. آنها در نامه خود از برخورد های ناصواب دادگستری تهران با برخی از مطبوعات "سخن گفتند و به این که در دو ماه اخیر شاهد سلسه دستگیریهای به بهانه های مختلف بوده ایم" اعتراض کردند و خواهان آن شدند که "هرچه زودتر به این وضع ناهنجار پایان داده شود". امضا کنندگان این نامه همچنین خواستار اصلاحات در دستگاه قضائی شدند. این درگیریها به جائی رسید که خامنایی چاره را در این دید که راساً وارد میدان شود و از دستگاه قضائی اش دفاع کند. او در دیدار با قضات و کارمندان قوه قضائیه بدون اینکه مستقیماً نامی از نماینده مجلس بیاورد، آنها را به شدت مورد حمله قرار داد. آنها را آدمهای عقده‌ای نامید و گفت: "بعضی از جناح های سیاسی دنبال این هستند که اقدام و صلابت قوه قضائیه را از آن سلب کنند تا این قوه قدرت اقدام نداشته باشد. بعضی در پی ارعاب مسئولان قوه قضائیه اند تا با آنها همخوانی

ادغام‌های عظیم و خرید شرکت‌ها

رقابتی بین دلار، ین و یورو سرمایه جدید را طلب می‌کند. تکنولوژی جدید انقلاب اطلاعاتی منجر به تشکیل شبکه‌های بزرگ بین المللی و در مقیاس جهانی فعال می‌شوند که تعداد زیادی از شرکتها را مستقیم یا غیر مستقیم کنترل می‌کنند. در عمل این شبکه‌ها باعث می‌شوند که اولاً هزینه‌های عظیم مربوط به تحقیقات و توسعه بین‌شرکتهای مختلف سرشکن شوند، ثانیاً منجر به کنترل و افزایش سهم بازار ملی، قاره‌ای و جهانی این شرکتها می‌شوند که بالنتیجه به چنان سطح بالائی ازسود دست می‌یابند که با سطح بالای هزینه‌های مربوط به تحقیقات، توسعه و خدمات منطقی است. ثانیاً منجربه صرفه جوئی در هزینه‌های مربوط به فروش، بازاریابی و تبلیغات بیوژه در بخش‌های خدمات کامپیوتی می‌شوند.

واکنش‌های زنجیره‌ای

در اوت ۱۹۹۸ شرکت بریتانیائی BP و شرکت آمریکائی Amoco دریکیگر ادغام شدند. چهار ماه بعد در پاسخ به این ادغام، دو شرکت آمریکائی Exxon و Mobil دریکیگر ادغام شده و به این ترتیب به بزرگترین شرکت نفتی جهان تبدیل شدند و شرکت انگلیسی - هلندی Shell را به رده دوم تنزل دادند. دو شرکت ادغام شده را برای شرکت نفت آذربایجان (که با شرکت نفت شرکت BP و Amoco) از نفت شوروی سابق را کنترل می‌کنند) شرکت آمریکایی Arco را در خود ادغام نمودند تا بدین ترتیب مکان سوم در بین شرکتهای نفتی را برای خود تثیت کنند. در سامبر ۱۹۹۸ شرکت فرانسوی Total شرکت بلژیکی Petrofina را خرید و در آوریل ۱۹۹۹ شرکت اسپانیائی Repsol شرکت آرژانتینی Yacimientos Petroliferos Fawley را در خود ادغام نمود. شرکت نروژی SAGA در شرکت نیمه دولتی نروژی Nosk Hydro ادغام شد و دو شرکت ژاپنی oil Mitsubishi و Nippon oil در ژاپن بزرگترین شرکت نفتی را بوجود آوردند. در سپتامبر همین سال شرکت Tota- Fina کنترل شرکت فرانسوی Elf را به دست آورد و با این ادغام به چهارمین شرکت بزرگ نفتی جهان تبدیل شد و بدین طریق زمینه مساعدی پدید آمد که با شرکت ایتالیائی ENI وارد مراکز شود.

نتیاج این ادغام‌ها از یک طرف افزایش سود دهی این شرکت‌ها و ایجاد شرایط جدید رقابتی در مقیاس جهانی و از طرف دیگر افزایش ریسک برای این شرکتهاست. از دیگر نتایج این ادغام‌ها می‌توان به از بین رفتن امکان شغلی و پائین آمدن سهم درآمد نیروی کار در ارزش جدید کسب شده اشاره کرد.

در بخش صنعت نفت دو شرکت Exxon و Mobil انتظار داشتند که با این ادغام، هزینه‌های آنها به میزان ۲۴ میلیارد فرانک در سال کاهش یابد و BP و Amoco امیدوار بودند که هزینه سالانه

این مقاله ترجمه خلاصه شده‌ای است از نشریه "سوسیالیسم" چاپ آلمان، ماه مارس ۲۰۰۰ که جهت آشنائی خواندن‌گران نشریه کار، اقدام به درج آن می‌نماییم. این امر الزاماً به معنای تائید موضع مطرح نیست.

* * * * *

مطبوعات از ادغام شرکتهای بزرگ با عنوانی نیز همچون "جنون" "دیوانگی" "سرعت سراسم آور" یاد می‌کنند. این عنوان‌ین نشان از وسعت و افزایش قابل توجه ادغام‌ها و خرید شرکت‌ها بیوژه شرکت‌های بزرگ درده ۹۰ قرن گذشته است. تنها ادغام‌های "برون مرزی" در نیمه نخست سال ۱۹۹۹ در مقایسه با همین دوره در سال پیش از آن، ۶۸ درصد افزایش نشان میدهند. این موج نوین ادغام‌ها که ازاواسط دهه ۸۰ آغاز گردید در ۱۹۹۸ ابعاد حیرت‌آوری به خود گرفت. این ادغام‌ها نخست آمریکا و در پی آن اروپا را فراگرفت. توأم با ادغام‌های "برون مرزی" تاثیرات جهانی داشتند، ادغام‌های "برون مرزی" بیشماری نیز صورت گرفت که نمونه برجسته آن فرانسه است.

در سال ۱۹۹۸، ده تا از مهمترین ادغام‌های که تعدادشان به ۱۲ میرسید در آمریکا اتفاق افتاد. اما در سال ۱۹۹۹ در پی دو ادغام عظیم در آمریکا، تعداد کثیری از ادغام‌های بزرگ در اروپا به وقوع پیوست. تعداد قابل ملاحظه ای از این ادغام‌ها مربوط به شرکتهای فرانسوی - آلمانی بودند. به عنوان نمونه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد.

ادغام شرکت فرانسوی Arerospatiale - Marta با شرکت آلمانی DASA و پیوست بعدی شرکت اسپانیائی CASA در بخش مسافرت‌های هوایی و فضایلوری.

ادغام شرکت فرانسوی Rhone - Poulenc با شرکت آلمانی Hoechst- Marion - Roussel تحت نام Aventis در بخش Lief - Science ادغام فعالیت‌های هسته ای (اتمی) شرکت فرانسوی Framatome با شرکت آلمانی Siemens در یک شرکت مشترک. همکاری اعلام شده راه آهن دولتی فرانسه SNCF و شرکت راه آهن آلمانی در زمینه تولید یک قطار مافوق (سرعت) سریع اروپائی با همکاری شرکت‌های فرانسوی Sictmens و Alsthom.

هرچند که این موج قبل از همه بخش‌های ارتباطات، داروسازی، هوانوردی - فضایلوری و انرژی را که در تکنولوژی جدید از سایر بخشها پیشرفت تر هستند را در نوردید، اما در حرکت خود تمامی بخش‌های صنعت و همچنین بخش خدمات بیوژه فعالیت‌های بانکی، مالی و بیمه‌ها رانیز در برگرفت.

در کنار هزینه‌های بالای تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات می‌توان دلالت اساسی دیگری از جمله رقابت نا محدود شرکتها بر سر بازارها و نیاز شدید دستیابی به بازار مالی را نام برد. هم تسریع نو آوری‌های تکنولوژیک و هم جنگ

خبری از ایران

کارفرمای این کارخانه هرکارگری را که نسبت به وضع موجود در این کارخانه اعتراض داشته باشد، اخراج می‌کند. کارگران طی نامه‌ای که در مطبوعات رژیم انتشار یافته به این زورگوئی سرمایه دار اعتراض نموده و خواستار رسیدگی مسئولین وزارت کار شده‌اند.

جمع اعتراضی کارگران آدامس خروس نشان

روز چهارشنبه بیست و هشتم اردیبهشت ماه، حدود ۱۵۰ نفر از کارگران شرکت تولیدی آدامس خروس نشان دست به یک حرکت اعتراضی زده و در برابر این شرکت تجمع کردند. درین تجمع اعتراضی، کارگران خواستار پرداخت دو ماه حقوق عقب افتاده خود شدند. پس از آنکه از سوی مسئولین شرکت قول مساعد داده شد، کارگران به تجمع اعتراضی خود پایان دادند.

اعتراض کارگران کارخانه آدامس سازی

بعد از این وعده‌های سرخرمن مسئولین کارخانه آدامس سازی، دهها تن از کارگران این کارخانه روز دوشنبه نهم خرداد دست به اعتراض زدند. کارگران، خواهان پرداخت سه ماه حقوق و مزایای معوقه خویش شدند و تهدید کردند چنانچه به خواست آنان رسیدگی نشود، دست به تظاهرات و تجمع در برابر ساختمان بنیاد مستضعفان خواهند زد. قابل ذکر است که کارخانه یادشده از زیر مجموعه‌های بنیاد مستضعفان شاغل این کارخانه از ۲۷۰ نفر بیش از ۱۵۰ کارگر از این کارخانه، در برابر اعتراضات سرمایه‌دار مالک این کارخانه، در برابر این کارگران، کارخانه را تعطیل و ۱۵۰ کارگر دیگر رانیز از کار بیکار نموده است.

تحصن کارگران بیکار شده در تبریز

حدود یکصد تن از کارگران مستمری بگیر بیمه بیکاری، در اعتراض به بخشنامه سازمان تامین اجتماعی وقطع مقری ماهیانه قریب به ۵۰۰ تن از کارگران بیکار شده تبریز، دست به تحصن زدند. این تحصن که در برابر اداره کل تامین اجتماعی آذربایجان شرقی صورت گرفت، از ساعت ۸ صبح آغاز شد و تا ساعت سه و نیم بعد از ظهر ادامه یافت. سرانجام با حضور نماینده فرمانداری تبریز و مسئولین انتظامی، مقر رشد مشکلات این کارگران بررسی و حل و فصل شود.

خلاصه پیام روابط عمومی سازمان به کنگره سازمان فدائیان کمونیست

روابط عمومی سازمان با ارسال پیام به دومن کنگره سازمان فدائیان کمونیست به شرکت کنندگان شاد باش گفته است. در این پیام آمده است که جمهوری اسلامی همچنان با یک بحران همه جانبه اقتصادی و سیاسی روپرورست. وعده های جناح عوام فریب تر رژیم بر کارگران و مردم زحمتکش آشکار شده است. به هیچک از خواسته های توده مردم پاسخ مناسبی که متضمن منافع کارگران و زحمتکشان باشد داده نشد. در عوض فشار های اقتصادی و سیاسی برگردانه کارگران و سایر اشاره زحمتکش دائم فزوئی یافته است. سپس این پیام با اشاره به اعتصابات و اعتراضات متعدد کارگران و زحمتکشان نتیجه می گیرد که تراکم چندین ساله فشارها و نارضایتی، جامعه را به آستانه یک انفجار بزرگ نزدیک تر ساخته است. پیام با اشاره به قطب بنده های جدیدی که در صفحه اپوزیسیون در حال شکل گیری است، خاطر نشان میسازد که جریانات بورژوازی، رفرمیست و لیبرال به منظور مهار جنبش و به شکست کشانده آن صفو خود را متسلک تر می کنند. از کنار این خطر واقعی نمی توان و نباید بی تقاضت گذشت. "کوئینیستها و چپ های انقلابی برای این که بتوانند به طور موثری از انقلاب و خواست کارگران و زحمتکشان دفاع کنند، برای این که بتوانند در جریان تحولات آتی به یک نیروی حققتاً تاثیر گذار تبدیل شوند". . . بایستی به پراکنده خود پایان دهن. خود را در یک بلوک چپ انقلابی متشکل سازند و با وحدت در عمل، مبارزه متحداه ای را پیش ببرند.

تشدید تضادها

در پی تغییرات ساختاری که به دلیل پیشرفت در خدمات اجتماعی و تولیدات جدید در بخش اطلاعات صورت گرفته است، اموزه از "اقتصاد جدید" و "سرمایه داری جدید" صحبت می شود، اما در واقعیت امر آنچه که رخ داده تشدید تضادهای سرمایه داری، تشدید تضاد بین سرمایه مالی سوداگر و کاراست. تسریع ادغام شرکتها فرامیلتی و یا افزایش قدرت اقتصادی بلوک های سرمایه داری مثل کشورهای اتحادیه اروپا، نه تنها این تضاد را تخفیف نمی دهد بلکه با افزایش دامنه فعالیت سرمایه های رقیب، این تضادها تشدید می شوند.

در واقع تسریع توسعه شرکت های انحصاری و وابستگی مقابل شبكه های تولید، خدمات مالی، درحالیکه کورس سهام و بازارهای مالی همچنان رونق دارند، اما اشغال سیرنزولی را طی میکند، حکایت از این دارند که در آینده شاهد بحرانهای دیگر خواهیم بود. رقابت های جدید بین دلار، یورو و حول جذب سرمایه نیازمند بحران را تشید میکند.

تضادهای توسعه تکنولوژی جدید، ابعاد بیکاری و گسترش انفجاری بازارهای مالی جهانی که پراشر بحرانها ای جهانی وجود آمده اند، زمانی آغاز شدند که بدخت این نظریه پرداران از اقتصاد جدید سخن به میان آوردند که گویا قاردادست بر بحران غلبه کنند. این علامت آشکار بحران، تازه ابتدای کار را نشان می دهند. پس از این آرایش کوتاه مدت، احتمال بحرانهای جدیدتری می رود که بدون شک از وال استریت آغاز می شوند، چرا که ازمم اکنون علامت توقف رشد اقتصادی در آمریکا دیده می شوند.

ادغام های عظیم و خرید شرکت ها

آنها به میزان ۱۲ میلیارد فرانک کاهش یابد و تنها ۵۰ درصد این هزینه ها مربوط به اخراج کارگران واز بین بردن امکان شغلی بود. این پدیده در سایر بخش های نیز قابل مشاهده است. به عنوان مثال در بخش مالی در نتیجه ادغام بانک آلمانی Deutsch Bank و بانک Amerikai Bankers Trust و یا ادغام دو شرکت آمریکائی Travellers و Citicorp از طریق اخراج کارگران به میزان زیادی در هزینه دو شرکت صرفه جوئی شد.

فشار بر روی شرکت ها بوسیله ادغام شرکت های رقب

ادغام و خرید شرکتها عمل ایجاد منجر به از بین رفتن امکان شغلی (اخراج کارگران) در شرکتها رقیب می شود. این پدیده را میتوان به بازترین شکل در شرکت Michelin نشان داد: ادغام دو شرکت آمریکائی Goodyear و شرکت ژاپنی Sumitomo تاثیرات مخربی بر روی شرکت Michelin به جای گذاشت ، چرا که Bridgestone دو شرکت فوق با شرکت برسررت به اول در صنعت لاستیک سازی، شرکت Michelin را به رتبه سوم تنزل داد. بدلاوه بهای سهم شرکت Michelin در جریان سال ۱۹۹۸ تنزل پیدا کرد به طوری که این شرکت در اوت همین سال شروع به احکام سهام خود نمود. اما پس از این که شرکت مذکور ، دست به اخراج کارگران زد، سهام آن یک مرتبه ۱۲/۶ درصد رشد کرد و درصد سود دهی و سود سهام آن نیز افزایش یافت. پی آمد این امر جذب سرمایه به این شرکت بود.

خرید های بزرگ شرکتها

شرکت خریدار	شرکت موضوع خرید	بخش	سال	مبلغ به میلیارد فرانک
انگلیس	Vodafone Group	ارتباطات	۲۰۰۰	۳۷۱
آمریکا	AOL	اینترنت_وسایل ارتباط جمیعی	۲۰۰۰	۳۳۱/۷
آمریکا	MCI Worldcom	ارتباطات	۱۹۹۹	۲۳۱/۲
آمریکا	Pfizer	داروسازی	۲۰۰۰	۱۶۹/۶
آمریکا	Exxon	نفت	۱۹۹۸	۱۵۰/۹
آمریکا	Travelers (Citigroup)	بانک	۱۹۹۸	۱۴۴/۷
آمریکا	SBC communications	ارتباطات	۱۹۹۸	۱۲۴/۶
انگلیس	Vodafone Group	ارتباطات	۱۹۹۹	۱۲۴/۶
آمریکا	Nations Bank	بانک	۱۹۹۸	۱۲۰/۶
آمریکا	ATet T	ارتباطات_تلوزیون	۱۹۹۹	۱۱۶/۶
آمریکا	ATet T	ارتباطات	۱۹۹۸	۱۱۰/۶
فرانسه	Total Fina	نفت و فراورده های نفتی	۱۹۹۹	۱۰۶/۵
آمریکا	Bell Atlantic	ارتباطات	۱۹۹۸	۱۰۶/۵
آمریکا	Owest	ارتباطات	۱۹۹۹	۹۸/۵
انگلیس	BP	نفت	۱۹۹۸	۹۸/۵
آمریکا	Viacom	مطبوعات	۱۹۹۹	۷۴/۴
برمودا	Gloobal - Crossing	ارتباطات	۱۹۹۹	۷۴/۴
آمریکا	MCI Worldcom	ارتباطات	۱۹۹۷	۷۴/۴

اخبار از ایران

اعتراض کارگران فرش کیما

هشتادو هشتمین اجلاس سالانه سازمان بین المللی کار

خواست برخورداری زنان از وقت استراحت طولانی تبرای شیر دادن به نوزادان خود بخش دیگر این پیشنهاد بود. کمیسیون در زمینه بهداشت و ایمنی محیط کار، کمیسیون مربوطه با ارائه گزارشی از آمار تکان دهنده سوانح در محل کار، خواستار تدبیر و اقدامات جدی در این زمینه شد. بنابر همین گزارش، سالانه ۲۳۵۰۰ تن در رشتہ ساختمان سازی در اثر سانحه، کشته می شوند. همچنین ۳۲ میلیون کارگر کشاورزی از مجموع ۱/۳ میلیارد شاغلین بخش کشاورزی جهان سالانه مصدوم می شوند. از آنجا که اکثر این سوانح در آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین رخ میدهد و از آن جا که دولتها مذکور عمدتاً اعتنای به مصوبات این اجلاس ندارند، کمیسیون فوق پیشنهاد و اگذاری کمکهای مالی و تکنیکی به این کشورها را طرح کرد تا با برگزاری جلسات و دوره های آموزشی و بهبود تکنیک و موارد ایمنی، از دامنه حوادث ناشی از کارباکانه ایران یکی از این کشورهاست. کمالی یکی از نمایندگان جمهوری اسلامی در اجلاس فوق، ضمن اشاره به "خلائی که در روابط فی ما بین ایران و ILO بوجود آمده، خواستار دریافت کلیه کمک های ممکن شد. لازم به ذکر است که در ایران سالانه ۱۰ هزار تن جان خود را در نتیجه بروز حوادث ناشی از کار از دست می دهد، یعنی روزانه ۲۷ تن. همچنین در هر روز ۴۱۶ حادثه در محیط کار در ایران رخ میدهد. مفهومیت کار کوکان یکی دیگر از محورهای بحث در نشست سالانه سازمان بین المللی کار بود. گرچه مفهومیت کار کوکان بر روی کاغذ ازسوی اکثریت قریب به اتفاق کشورهای شرکت کننده پذیرفته شده است، اما میلیونها کوک در سراسر جهان همچنان تحت سخت ترین شرایط به کار گمارده می شوند.

این واقعیت ها نشان میدهد که حتی رعایت و پیگیری مصوبات فوق درگرو مبارزه متشکل کارگران جهان است.

کارگران پوست و چرم، تهدید کردند که جاده ترانزیت را خواهند بست

بیش از هشت ماه است که کارخانه پوست و چرم لرستان به حالت تعطیل در آمده است که شمار زیادی از کارگران این واحد را اجبارا باز خرید کرده اند وهم اکنون ۵۰ کارگر دیگر این کارخانه بلا تکلیف اند. این کارگران که هر کدام لااقل ۲۳ سال سابقه کاردارن، از دیمه‌ماه گذشته تا کنون هیچ گونه حقوق و مزایایی دریافت نکرده اند. تلاش های مکرر کارگران برای کسب در صفحه ۱۳

اجلاس سالانه سازمان بین المللی کار (ILO) طی روزهای ۳۰ می تا ۱۵ ژوئن سال جاری در ژنو برگزار شد. در این نشست که قاعده ای می باید نمایندگان دولتها، کارفرمایان و کارگران شرکت نمایند، معمولاً از نمایندگان واقعی کارگران خبری نیست. در بسیاری از کشورها از جمله ایران که حق تشکل صنفی و فعالیت اتحادیه ای موجود نیست، نمایندگان دولتها کرسی کارگران را نیز به خود اختصاصی میدهند. از همینروز است که نه ترکیب شرکت کنندگان واقعی است و نه موضع دولت ها در قبال مصوبات این اجلاس. چرا که تصمیمات متخذه در این اجلاس لازم الاجرا نیست و تنها در صورتی که کشوری رای موافقی به تصمیمی دهد، موظف به اجرای آن است. مخالفت با هر تصمیمی، کشور مزبور را از رعایت آن معاف می کند تا در معدودی از موارد، اجلاس با اتخاذ روش های تنبیهی، به برخی از موارد نقض حقوق کارگران در نقاط مختلف جهان اعتراض می کند.

کار اجباری و یا به عبارت دیگر "بیکاری" در ویانمار یکی از این موارد است. ظرف سال های گذشته بیکاری در این کشور برکرات مورد اعتراض جامع حقوق بشرو کارگری بوده است. شرایط کار که با دوران برگی تقاضوی ندارد، آنچنان دشتناک است که در اجلاس اخیر، اکثر نمایندگان را واداشت، اقدامات شدیدتری رادردستور کارخود قرار دهند. لذا مقرر گردید که تا پایان نوامبر سال جاری دولت این کشور، اقدامات جدی و قانونی جهت مبارزه با بیکاری رادردستور کارخود قرار دهد. در غیر این صورت اجلاس آتی و فوق العاده این سازمان، عضویت این کشور را به بحث خواهد گذارد.

سایر موضوعات مورد بحث، اصلاحاتی بر مصوبات پیشین بود. از جمله در زمینه حمایت از زنان شاغل باردار بود. در این اجلاس پیشنهاد مرخصی دوران بارداری برای زنان به مدت ۱۴ هفته (قبل از ۱۲ هفتۀ بود) عنوان شد. همچنین

اوخر اردیبهشت ماه، کارگران شرکت فرش کیما در مشهد، نسبت به وضعیت نامطلوب و غیر بهداشتی محیط کار، دست به اعتراض زدند. در این حرکت اعتراضی، کارگران خواستار بهبود شرایط کار و نصب سیستم مناسب تهویه هوا شدند. مسئولین شرکت که فقط به سود و استثمار بیشتر کارگران می اندیشند و نه به سلامتی کارگران، نه فقط از پذیرش این خواست ابتدائی سرباز زدند و به کارگران گفته اند که باید با همین شرایط "بسازند"، بلکه در مقام تلافی در آمده و روز بعد در کارخانه را به روی کارگران بستند.

اعتراض کارگران فولاد یزد

جمع زیادی از کارگران و کارکنان شرکت ملی فولاد آذیاز یزد، در اعتراض به عدم پرداخت حقوقهای خود و نیز در اعتراض به تفاوت فاحش میان دستمزدهای کارگری و دریافت های کلان و حقوق مدیران، دست از کار کشند و به یک اعتراض دوره دست زدند.

جمع اعتراضی زحمتکشان شهرک سینا

روز سه شنبه هفدهم خردادماه، حدود ۴۰۰ نفر از ساکنین شهرک سینا، در اعتراض به کمبود آب دست به تجمع زده و به تظاهرات پرداختند. اعتراض کنندگان با مسدود ساختن جاده قدیم کرج، در حالیکه علیه مسئولین و دستگاههای حکومتی شعار میدادند، اتوبوس ها وسایر خودروها و مراکز دولتی را مورد حمله قرار دادند. قابل ذکر اینکه در شهرک سینا که در حومه شهر تهران، جاده قدیم کرج قرار دارد و از توابع اسلام شهر محسوب می شود، در شبانه روز فقط دو تا سه ساعت آب وجود دارد و مسئولین مربوطه علیرغم وعده های خود در ایام انتخابات اخیر برای حل مشکلات مردم این منطقه، به هیچ یک از آنها عمل نکرده اند. بنا به گزارش روزنامه رسالت، تظاهرات مردم زحمتکش این شهرک که بیش از شش ساعت بطول انجامید، سرانجام با مداخله نیروهای سرکوبگر و اعزام نیروهای بسیجی و وساطت برخی از اهالی محل پایان گرفت.

کارگران علّا الدین اتوبان تهران - کرج را مسدود ساختند

صبح روز سه شنبه بیست و چهارم خردادماه،

کارگران شرکت علّا الدین در اعتراض به نحوه پرداخت حقوقها و برخی مسائل رفاهی دست به اعتراض زدند. کارگران متعرض، سپس با حمل پلاکارهایی که بر روی آن از جمله نوشته شده بود "ما کارگران ۴ ماه است که حقوق دریافت نکرده ایم" و "کارگران علّا الدین را از چنگ تروریست های اقتصادی که باعث ورشکستگی شرکت شده اند نجات دهید" در محل شرکت واقع در کیلومتر ۸ اتوبان تهران - کرج تجمع کردند و اتوبان فوق را مسدود ساختند. بنا به گفته یکی از کارگران این شرکت، با انتقال شرکت از دولت به بخش خصوصی موجبات بیکاری ۳۱ نفر از کارگران شرکت را فراهم ساختند.

رژیم جمهوری اسلامی را باید با یک اعتراض عمومی سیاسی و قیام مسلحانه برانداخت

کارگران مهاجر در اروپا

این کشور به سر می برند که در کارهای غیر تخصصی ساختمانی، خدمات و کشاورزی اشتغال داشتند. نخستین گروه کارگران از پرتغال و اسپانیا و گروههای بعدی از مستعمرات سابق این کشور بویژه الجزایر بودند (به نقل از کتاب " آنها ماندگار هستند" نوشته استقان کاستل). در هلن، کارگران مهاجر ابتدا از مستعمرات سابق این کشور (اندونزی، سورینام) بودند. پس از آن کارگران از جنوب اروپا و ترکیه و مراکش جذب بازار کار شدند. در سال ۴۷ حدود ۱۰۴ هزار کارگر مهاجر به کار اشتغال داشتند که ۱/۱ درصد کل جمعیت هلن را تشکیل میدادند. در سال ۸۲، تعداد کارگران مهاجر به ۵۴۴ هزار افزایش یافت که این رقم ۲/۸ درصد کل جمعیت این کشور بود. کارگران مهاجر در هلن عمدها در کشاورزی و بخش غیر تخصصی کارخانجات فلیپیس و هواپیما سازی اشتغال داشتند.

در سوئیس که پیش از سایر کشورها محدودیت های قانونی برسر راه ورود کارگران مهاجر قرارداده بود، کارگران مهاجر با سرعت و شتاب بیشتری وارد شدند. در سال ۴۵ الی ۴۷ تعداد کارگران مهاجر ۵۰ هزار تن بود. در سال ۵۰، این تعداد به ۹۰ هزار در سال ۶۴ به هشت برابر رسید یعنی ۷۷ هزار تن. این پروسه ادامه یافت تا این که در سال ۷۳، یک سوم کارگران شاغل این کشور را کارگران مهاجر تشکیل می دادند. آلمان ورود کارگران مهاجر را در سال ۴۸ آغاز کرد. این امر دو دلیل داشت: اولاً بازسازی در این کشور دیرتر از سایر نقاط اروپا آغاز شد و ثانیا این که آلمان در مقایسه با سایر کشورهای اروپا، نیروی ذخیره کار بیشتری داشت. آلمان همچنین جذب نیروی کار از ارگان مهاجر را سیستماتیزه تراز سایر کشورهای اتحادیه بیکاری کشاندن در دوران نازیسم بود. آلمان با تاسیس دوائر ویژه به جستجوی نیروی کار ارزان، منظم و نیمه متخصص پرداخت. کارگر مهاجری که متقاضی عزیمت به آلمان بود پس از یک آزمایش تکنیکی و انجام معاینه پزشکی به آلمان وارد می شد. کارگران مهاجر شاغل در آلمان از ایتالیا، یوگسلاوی، ترکیه، یونان و مراکش بودند. طی سالهای ۵۶ الی ۶۱، تعداد کارگران مهاجر از ۹۵ هزار به ۵۰۷ هزار بالغ گشته بود. در سال های ۶۶ این رقم به ۱/۳ میلیون افزایش یافت.

بحran اقتصادی سالهای ۶۷ - ۶۶ این پروسه را تغییر داد و آمار کارگران مهاجر در آلمان به ۹۰۴ هزار کاهش یافت. در همین مقطع، پروسه مشابهی در سایر کشورهای اروپائی به چشم می خورد. این امر موجب گردید که اقلیتی از مجموع کارگران مهاجر به زادگاه خود برگردند. اما اکثریت آنها در کشورهایی که بیش از دو دهه تحت سخت ترین شرایط کار

دو برابر شد. (به نقل از کتاب "فاجعه اقتصادی بریتانیا" - اثر اندر و گیل) رفاه اقتصادی چهره نمایاند. در همین ایام بود که دول اروپائی حملات در اوائل سال جاری در یونان و اسپانیا دهها کشته و زخمی بر جای گذاشت. همچنین دهها منزل مسکونی کارگران مهاجر به آتش کشیده شد. علاوه بر این حملات، دستگاه بوروکراسی، هر روز با ترفندها و وعده وعید، سعی در تشویق این کارگران به بازگشت به زادگاهشان را دارد. کارگران مهاجری که با فروش نیروی کار از ارگان خود، در شکوفائی و بازسازی اقتصادی اروپا نقش بسزایی ایفا کردند، پس از نیم قرن، به بازگشت "دعوت" می شوند و نسل جوان آنها مورد حمله اوباش نژاد پرست قرار میگیرد.

* * *

گرچه جابجایی نیروی کار، سابقه طولانی در تاریخ و به ویژه در دوران سرمایه داری دارد، اما آنچه از آن بعنوان "کارگر مهاجر" نام برده می شود، مخصوص نیمه دوم قرن بیست است. زمانی که ویرانی جنگ جهانی دوم، بازسازی اقتصادی را در دستور کار سرمایه داری قرار داده بود. پروسه بازسازی اقتصادی در اکثر کشورهای اروپائی از سال ۱۹۴۵ آغاز شد. در این دوره کشورهای انگلیس، سوئیس، فرانسه، آلمان، هلن، سوئیس و بلژیک با دو مشکل روبرو بودند: نخست آن که نرخ رشد جمعیت در این کشورها در سطح نازلی قرار داشت و دوم آن که میانگین سنی مشارکت جمعیت فعل این کشورها، روبرو افزایش بود. کارگران مهاجر برای پرکردن این خلا وارد کشورهای فوق شدند.

از کارگران مهاجر از همان بدو امر، به عنوان "کارگر میهمان" نام برده می شد. ویژه گی های عده ایان نیروی کار، ارزان بودن و غیر تخصصی بودن آن بود. کارگران مهاجر در کارهای (پاکستان و هند) بودند. در سال های ۴۶ تا ۵۰ حدود ۳۰ هزار کارگر پاکستانی و هندی وارد انگلیس شدند. در سال ۵۱ بنا به آمار منتشره از سوی ادارات کار یابی انگلیس، ۱/۶ میلیون کارگر خارجی در این کشور اشتغال داشتند که عمدتاً در بخش کشاورزی به کار گرفته شده بودند.

در بلژیک، برای کار در معادن و صنایع فولاد این کشور، نخست به جذب نیروی کار در ایتالیا و اسپانیا اقدام شد. طی سالهای ۴۵ تا ۶۳ حدود ۶۰ هزار کارگر ایتالیائی وارد بلژیک شده بود. پس از آن به ترتیب کارگران اسپانیائی مراکشی و ترک عازم بلژیک شدند. در فرانسه طبق محاسبات، "اداره مهاجرت ملی فرانسه" در سال ۶۹ ۲ میلیون کارگر مهاجر در اروپا، شمرداد. تولید در کشورهای سرمایه داری (اروپا و آمریکا) طی سالهای ۵۲ تا ۶۸

کارگران مهاجر در اروپا

نبودیم. کارگران هلنی نیز همیشه دورهم می نشستند و تماقیلی برای گپ زدن با ما نداشتند. ما با ایملا و اشاره با کارگران اسپانیائی و ایتالیائی صحبت می کردیم. ۲۵ سال به همین ترتیب گذشت. نه کلاسی و نه دوره آموزشی، هیچگونه امکان دیگری برای ما نبود که زبانی یاد بگیریم یا مهارتمن را ارتقا دهیم. تنها در این دوره موفق شدم پس از ۷ سال کار، زن و یک فرزندم که ۸ ساله بود را بیینم و ترتیب اقامت آنها را در هلن بدhem. هم اکنون دو فرزند دارم یکی مهندس است و دیگری در حال تحصیل است. خودم و همسرم از ۱۶ سال پیش در آمستردام زندگی می کنیم. سال های سختی را گذراندیم. نه زبانی بلد بودیم که اعتراض کنیم، نه اتحادیهای بود که ماراحمایت کند و نه تقاضا زندهای با همکاران داشتیم که از درد دل و درد مشترکان بگوئیم.

من خود شاهد زنده پیشرفت و توسعه اقتصادی هلنند. زمانی که ما آمدیم شهرا آمستردام نصف آمستردام کنونی بود. منطقه ای که من امروزه در آن زندگی میکنم بیابان بود. فقردر هلن بیدار میکرد، غذای مردم بخور و نمیر بود. حمام امروزه وجود نداشت، چاه توالت ها هر دو هفته یک بارتخلیه میشد. قد و وزن هلنیها کمتر از امروز بود چون نه بهداشت خوبی موجود بود و نه تغذیه مناسبی. امروز پس از آن روزها به خاطر کار شاق و طاقت فرسائی که کارگران از جمله ما کارگران مهاجر انجام داده ایم، فقر جای خود را به ثروت داده است. نشانی که طی دو سه دهه اخیر رشد کرده اند، بلند ترین قدر از دنیا دارا هستند.

اما باز ما به عنوان کارگران مهاجر هنوز در پائین ترین سطح جامعه قرار داریم. در غرب آمستردام، منطقه ای که ما زندگی می کنیم ۹۰ درصد جمعیت خارجی است. انگار جزیره ای است که از سایر جاهای جدا شده است. وسائل رفت و آمد عمومی در مقایسه با سایر نقاط شهر کیفیت پائین تری دارد. شهرداری برای توسعه مناطق مسکونی کمتر از سایر نقاط بودجه اختصاص می دهد. اگر من شهردار آمستردام بودم اولا لز جدا کردن خارجی و هلنی جلوگیری میکردم و نمیگذاشتمن مناطق مسکونی به سیاه و سفید تقسیم شوند. دوما وضعیت وسائل رفت و آمد عمومی را تغییر می دادم. تعداد ترام ها و اتوبوسها را بیشتر می کردم. سوما در منطقه ای مثل غرب آمستردام پارک و محل تفریحی برای بچه ها ایجاد میکردم. این سالها که در بازنیستگی بسمری برم فکر میکنم ایده های زیادی برای بهبود شهر دارم، چون آمستردام جائی است که به زندگی ادامه میدهم. به نظم بهتر است به لحاظ اداری هم که شده اسم ما را تغییر دهند و واژه میهمان را از آن حذف کنند. من امروز آمستردامی هستم."

کرده بودند، ماندگار شدند. و همدوش همقطاران خود، به مبارزه مشترک علیه استثمار برخاست.

اخبار کارگری جهان

اعتصاب عمومی در آرژانتین

روز ۲ یونی میلیونها تن از کارگران و زحمت کشان در آرژانتین در اعتراض به حذف سوابیسید از کالاهای اساسی، دست از کار کشیدند. با تعطیل کارخانه ها، ادارات، مدارس، دانشگاهها و بانک ها، اعتصاب عمومی سراسر کشور را فراگرفت. دولت آرژانتین بنابر سیاستهای دیکته شده از سوی صندوق بین المللی پول، سوابیسید دولتی را حذف کرده است.

اعتصاب عمومی نیجریه را نیز فرا گرفت

" در یکی ازدهات اطراف استانبول زندگی می کردم. برای کاربه شهرهای اطراف میرفترم، اما کار ثابت و دائم نداشتمن. در ترکیه جز کارگران فصلی بودم. با این نوع کارنی توانستم خرج خود و همسرم را تامین کنم. اوائل دهه ۶۰ در ترکیه آزادس هائی برای افتادند که در جستجوی نیروی کاربودند. از خیلی ها شنیدم بودم که از طریق ثبت نام در این آزادس ها، می توانم به آلمان یا هلن بروم و ظرف چند سال سرمایه ای جمع کنم و به ترکیه برگردم. این مستله مدتیها مرابه خود مشغول کرده بود. از همینزیرو به یکی از این دفاتر مراجعت کردم. ابتدا اطلاعاتی راجع به تخصص و مهارت از من گرفتند. یک آزمایش فنی هم کردند تا ببینند آیا واقعاً مهارتی دارم یا خیر. از این آزمایش سریلند پیرون آمدم و در لیست انتظار قرار گرفتم. آزادس مسافرتی سپس به توضیح شرایط کار و زندگی در هلن پرداخت. بروشوری به من داد که در آن عکس های رنگی از محل زندگی مان به چشم میخورد: اتاق مبله و دوش و توالت شخصی. همچنین گفته شده بود که هر روزه با سرویس به محل کار بردم می شویم و بعد از ظهر برگردانده می شویم. خیال از این بابت راحت شد.

چند هفته ای طول نکشید که اعلام کردند کار هایم آماده است و باید عازم هلن شویم. پس از چند روز همراه یک گروه ۷۰ نفره سوار هوایپما شدیم و راهی آمستردام کشیم. در فرودگاه یک هیئت ۷_۸ نفره از طرف کارخانه ها و مراکزی که ما به استخدام آنها در آمده بودیم، به استقبال ما آمدند و به هر کدام از ما یک دسته گل و یک جعبه شکلات هدیه دادند و سپس من با تفاوت ۲ نفردیگرها اتوبوس به محل سکونت مان منتقل شدیم. این خواب کاهی بود با حدائق امکانات بهداشتی و به کارگران کارخانه هوایپیاسازی Fokker تعلق داشت، در محیطی در وسط بیابان و در نزدیکی Eindhoven بود. در هر اتاق ۸ تخت خواب قرار داشت و حتی جائی برای آویزان کردن لباس و وسائل خود نداشتیم. هر ۲۰ نفر یک توالت داشتند. تخلیه توالت نیز به عهده خود می بود. از همان آغاز ورود، تمام وعده ها و قولهایی که به ما داده بودند نقش برآب شده بود. در خوابگاه به جز ما که از ترکیه آمده بودیم، کارگران اسپانیائی و ایتالیائی هم بودند. هر روز صبح ساعت ۵ راهی محل کار می شدیم و ساعت ۷ بعد از ظهر برگشیم. هیچگونه ارتباطی با همکاران نداشتیم زیرا زبان بلد

روز ۹ یونی برای دومین روز متواتی، به دعوت کنگره اتحادیه کارنیجریه (NLC) میلیونها تن از کارگران و زحمتکشان در اعتراض به افزایش بهای این سوخت دست از کار کشیدند و در شهرهای مختلف دست به راه پیمایی زندن. نیجریه با اینکه یکی از بزرگترین تولید کننده های نفت جهان است، با حذف سوابیسید دولت بر سوخت، به آن را ۵۰ درصد افزایش داد. این امر آنچنان خشم توده های مردم را برانگیخت و زندگی در هلن پرداخت. بروشوری به من داد که در آن عکس های رنگی از محل زندگی مان به چشم میخورد: اتاق مبله و دوش و توالت شخصی. همچنین گفته شده بود که هر روزه با سرویس به محل کار بردم می شویم و بعد از ظهر برگردانده می شویم. خیال از این بابت راحت شد.

جنش دانشجویی ۱۸ تیرماه و جایگاه آن

تحقیق این مطالبات با سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی گره خورده است. ۱۸ تیر اعلام علمی و آشکار این مستله بود که توده مردم ایران سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی را در دستور کارخود قرار داده اند. وقتی دانشجویان فریاد زندن "بیست سال سکوت تمام شد" و "درد ما درد شماست مردم به ما ملحق شوید"، هزاران تن از مردم به صفوی آنان پیوستند و هم‌صدا شعارهای مبارزه برای پایان جمهوری اسلامی را سردادند. جنبش ۱۸ تیر به عنوان نقطه ای برگسته در جنبش توده های کارگر و زحمتکش ایران و فرزندان آنان برای سرنگونی جمهوری اسلامی در تاریخ ایران ثبت خواهد شد. خاطره جانباختگان این جنبش در هر حرکت اعتراضی و تظاهراتی که با آرمان دفاع از آزادی و یک زندگی انسانی برپا میشود، دوباره زندن می شود و مقاومت و مبارزه دانشجویان و سایر دستگیرشگان این جنبش، گرما بخشد جان هزاران جوانی است که علیه سرکوب و اختناق و استثمار، علیه جمهوری اسلامی مبارزه می کنند.

وضعیت سیاسی و گروه‌بندی‌های چپ در مکزیک

در منطقه Chiapas EZLN با آن روپرتوست، عدم برنامه ریزنی جهت حفظ نیروی کار است. این امر بکرات در ارزیابی‌های درونی موردنقدان قرارگرفته است. ناتوانی درسازماندهی نیروهای که به EZLN گرویده‌اند، موجب شده است که طی ۲ سال گذشته بسیاری از اعضاء و هواداران این جریان به سایر سازمانها و گروه‌ها گوایش پیدا کنند. این جبهه در آستانه انتسابی است که تعیین زمان آن مشکل است. دو گرایش اصلی در این جبهه هست: ۱- تقویت خط مذاکره با دولت مرکزی تا انجام یک سری رفوم ۲- گرایش رادیکال که عملًا خواهان تحولات رادیکال است. در حالیکه گرایش اول همواره در پی فراهم کردن مقدمات مذاکره و تماس از بالاست، گرایش دوم از مبارزات کار-گران و دهقانان حمایت می‌کند. در این میان EZLN از یک امر غافل مانده است و آن این که در صورت پیروزی در انتخابات سال ۲۰۰۰، حزب حاکم که مقدمات سرکوب گسترده‌ای را تدارک دیده، بشدت وارد عمل می‌شود و قادر است با استفاده از نقاط ضعف EZLN، ضربات جدی به آنها وارد آورود. برنامه EZLN فاقد مضمون سوسیالیستی است. آنچه آنها در برنامه خود گنجانده‌اند، انجام یک سری تحولات ملی است. EZLN تا کنون محدوده مسئله ملی است. متسافنه قادر به بسط مطالبات خود نبوده است و این امر وضعیت این جریان را بسیار شکننده و حساس می‌کند.

۳- سایر نیروهای مسلح:

علاوه بر EZLN چندین گروه سیاسی که به مبارزات مسلح‌انه اقتداء می‌کنند، وجود دارند. این گروه‌ها عمدها در مناطق جنوبی مکزیک مستقرند. در مقایسه با EZLN پایگاه بسیار محدودی دارند. نقطه تمایز آنها با EZLN، توجه وادعن آنها به اهمیت سازماندهی توده‌ای است. گرچه این گروه‌ها خود در عمل فاقد توان وامکانات لازم برای تحقق این امرند، اما به لحاظ خط مشی سیاسی، به ضرورت این نکته پی برده‌اند.

۴- اتحادیه‌های کارگری:

در مکزیک دو اتحادیه رسمی وجود دارد که هر دو در مجموع اتحادیه‌های زرد هستند. در مکزیک، فدراسیون اتحادیه‌های که در برگیرنده شعبات و شاخه‌های مختلف صنفی باشند، ندارند. این اتحادیه‌ها به دلیل عملکرد و سیاست‌های خود اندچنان پایگاهی ندارند. گرچه هزاران تن عضو این اتحادیه‌ها هستند، اما این عضویت اولاً صوری و فرمایه است و دوماً بسیار کوتاه مدت. طبق تحقیق یکی از موسسات مستقل آماری، میانگین عضویت کارگران در این اتحادیه، ۲ سال است.

طی سالهای اخیر شاهد گرایش در میان کارگران رشته‌های مختلف هستیم که در شهرها و مناطق مختلف در محیط‌های کار، تجمعات متعددی تشکیل

سیاسی‌ائی است که یکی از متمول ترین خانوارهای مکزیک در برابر حزب حاکم، در دست دارد.

۵ سال پیش حزبی پا به میدان گذاشت که نام "حزب کارگر" را برخود نهاد. بلحاظ برنامه‌ای میتوان آن را جناح چپ حزب حاکم قلمداد کرد. گرچه بانیان و گردانندگان اصلی این حزب، سردمداران بورژوازی هستند اما بخشی از پایگاه آن را شارمنیانی جامعه تشکیل میدهند که به اوضاع فعلی معترضند. لازم به ذکر است که این حزب منابع مالی و امکانات لازم جهت فعالیت سیاسی و تبلیغاتی را از حزب حاکم دریافت می‌کند.

بر پیش اوضاع سیاسی - اقتصادی جامعه مکزیک، نیروهای چپ بالقوه پایگاه وسیعی در میان کارگران و زحمتکشان شهری و روستائی دارند. پراکنده‌ی نیروهای چپ تاکنون مانع از سازماندهی این اقتشار بوده است. شایان ذکر است که ازاوخرده ۸۰ تا کنون، چپ، متناسب با توان وامکانات خود گام‌های موثری در این راستا برداشته است.

۱- حزب انقلابی مکزیک (PRD) :

این حزب از انشقاقات حزب حاکم مکزیک است و در سال ۸۹ تأسیس شد. این حزب، پارلمان‌تار پیست است و در برنامه خود مطالبات دمکراتیک را طرح می‌کند. این حزب هیچگاه به کارگاران و سازماندهی آنها قدام نکرده است. بسیاری از شاخه‌های این حزب در شهرهای مختلف، بویژه در مناطق صنعتی، از سیاست‌های رسمی حزب در زمینه معاشات با حکومت سر پیچی می‌کنند و برغم توصیه‌های حزب، دست به اعتراض می‌زنند. این حزب ۲۰۰ نماینده در پارلمان و صدھا نماینده در شهرداری هادارد.

۲- جبهه آزادیبخش زاپاتیستها (EZLN) :

فعالیت اولیه زاپاتیستها به دهه ۷۰ قرن گذشته بر می‌گردد. در آن زمان عده‌ای از فعالین سیاسی با گرایشات مائوئیستی به فعالیت در روستاهای مناطق جنوبی مکزیک محل سکونت بومیان - روی اوریند. طی بیش از ۲۰ سال فعالیت، حمایت دهها هزار نیروی بومی به آرمان‌ها و ایده‌های فعالین سیاسی جلب شد.

در سال ۹۲ جبهه آزادی بخش زاپاتیست ها در اعتراض به خانه خرابی دهقانان، فراغوان یک راهپیمایی داد که در آن بیش از ۹۰ هزار دهقان شرکت کردند. در این مقطع EZLN به لحاظ تاثیر گذاری و پایگاه توده‌ای در موقعیتی قرار گرفت که خواست مذاکره با حاکمیت را طرح نمود. اما دولت مرکزی به این خواست بهائی نداد. این امر موجب شد که در ۹۴ نیویه، جبهه آزادیبخش زاپاتیستها به انجام یکسری عملیات نظامی دست بزند و متعاقباً در سطح بین المللی طرح شد و مورد حمایت قرار گرفت. در آن هنگام بود که توجه جهانیان به نقض حقوق بومیان

متن زیر برگرفته از مطلبی است که Phil Hearse در فصلنامه Links پیرامون اوضاع اقتصادی - سیاسی جامعه مکزیک به تحریر درآورده است. گروه‌بندی‌های سیاسی بویژه وضعیت نیروهای چپ یکی از بخش‌های اصلی این نوشته است. در این مطلب جهت آشنائی خوانندگان نشریه "کار" است و الزاماً به معنای تائید موضع مطروح نیست.

* * * *

الف - شرایط اقتصادی :

جامعه مکزیک با بحران عمیقی روپرتوست و هر روز بردامنه آن افزوده می‌شود. فقر و فلاکت هر روزه تعداد بیشتری را به کام خود می‌کشد. ۲۰ درصد از جمعیت که روزانه تا ۱۴ ساعت تحت سخت ترین شرایط کار می‌کنند، در آمدی معادل یک دلار و ۶۰ درصد جمعیت در آمدی معادل ۲ دلار دریافت می‌کنند. بیش از ۵۰ درصد جمعیت از سو تغذیه رنگ می‌برند. طی دو دهه اخیر سیاست‌های اقتصادی موسوم به "تولیبرالیسم" به حذف سوبسید از کالاهای اساسی، از بین رفتن حداقل تامین اجتماعی و بیمه درمانی منجر شده و بر قرقو و بیکاری افزوده است. سطح زندگی کارگران و زحمت کشان شهری و روستائی آنچنان تنزل یافته است که در ۱۰ سال گذشته بی سابقه بوده است. روند خصوصی سازی صنایع، به اخراج کارگران، افزایش بیکاری و نزول هرچه بیشتر سطح زندگی کارگران شاغل انجامیده است. پیمان تجاری "فتا" که بین کشورهای مکزیک، آمریکا و کانادا به مورد اجرا در آمد است، نیروی کار ارزان کارگران مکزیک را به حراج گذارد و استثمار را تشدید کرده است. وضعیت دهقانان به مراتب اسفبار تر است. در حال حاضر ۲۵ درصد جمعیت مکزیک در روستاهای زندگی می‌کنند و غالباً فاقد زمین اند. از سال ۱۹۳۰ که رفم ارضی به خانه خرابی دهقانان منجر شد، همواره دهقانان فاقد زمین، در جستجوی کار، راهی شهرها شده و حاشیه نشینان شهری را تشکیل داده‌اند.

ب - گروه‌بندی‌های سیاسی :

علاوه بر بحران اقتصادی، رژیم حاکم برمکزیک با بحران سیاسی عمیقی دست به گریبان است. این بحران نتیجه حاکمیت ۷۰ ساله "حزب بنیاد انقلابی" (PRI) است که حتی امکان فعلیت از سایر احزاب بورژوازی را سلب کرده است. از همین‌روزت که جناح‌های مختلف بورژوازی برای فعل بودن در عرصه سیاسی، سازمانها و گروه‌های "غیر دولتی" را علم می‌کنند. مثلاً حزب سبزهادرز مرد این تلاشهاست. این حزب توسط یکی از سرمایه داران بزرگ مکزیک تأسیس شده است. در برنامه این حزب حتی به خطی که محیط زیست مکزیک را تهدید می‌کند، اشاره‌ای نشده است. این حزب صرفاً ابزار

خبری از ایران

وضعیت سیاسی و ...

دنیای رؤیای من

من در رؤیای خود
دنیائی را می بینم که در آن
هیچ انسانی انسان
دیگر را خوار نمی شمارد
زمین از عشق و دوستی سرشار است
و صلح و آرامش، گنگاههایش را می آراید
من در رویای خود
دنیائی را می بینم که در آن
همگان راه گرامی آزادی را می شناسند
حسد جان را نمی گزد
و طمع روزگار را برمما سیاه نمی کند
من در رویای خود
دنیائی را می بینم که در آن
سیاه یا سفید
از هر نژادی که هستی
از نعمت های گستره زمین سهم میبرد
هرانسانی آزاد است
شوریختی از شرم سریه زیر می افکند
و شادی همچون مرواریدی گران قیمت
نیازهای تمامی بشریت را بر می آورد
چنین است دنیای رویای من !
«لنگستان هیوز»

داده اند. این تجمعات گرچه قادر ارتباط با یکدیگرند اما زمینه های ارتقاء به شکل عالی تر را دارند. آنچه در این میان غالب است، نقش رابطی است که فعالین چپ انقلابی می توانند ایفا کنند.

ج_ جمعبندی: معضلات چپ در مکزیک

یکی از معضلات چپ مکزیک، فقدان ارزیابی همچنانه از شرایط سیاسی - اقتصادی مکزیک است . از همین‌وست که اختلاف اساسی میان نیروهای چپ ظهور میکند. یکی از مسائل مورد اختلاف، چگونگی برخورد به حاکمیت است. برخی از نیروهای چپ، انجام برخی تحولات را در چارچوب سیستم موجود ممکن میدانند درحالی که ساختار موجود مانع این امر است. طی دهه های گذشته به کرات این امر اثبات شده که بورژوازی ملی رسالتی ندارد. از همین‌و حمایت از این جناح بورژوازی ، نمی تواند پاسخگوی بحران موجود باشد.

معضل دیگر برخی از نیروهای چپ، عدم تمایز بین دمکراسی پارلمانی و دمکراسی واقعی است. پارلمانتاریسم در بهترین و ایده‌آل‌ترین حالت نیز قادر نیست مطالباتی فراز از حدوده های بورژوازی را متحقق نماید. مجموعه معضلات فوق موجب میگردد که نقش و رسالت تاریخی طبقه کارگر به فراموشی سپرده شود . با این که این طبقه بیشترین ضربات و صدمات را از بحران سیاسی و اقتصادی متحمل میگردد، کمترین بهای به این طبقه داده میشود. سازماندهی این طبقه یا به فراموشی سپرده میشود یا کم رنگ میگردد. چپ انقلابی به جای عمدۀ کردن سازمان ها ، گروهها و تشکل های دمکراتیک که عدّتا در پی کسب مطالباتی در چارچوب نظام موجودند، باید به سرمایه گذاری روی طبقه کارگر بپردازد. برگ برنده درست طبقه کارگر است.

حق و حقوق خود را کنون به جای نرسیده است. یکی از کارگران این کارخانه می‌گوید " با پیگیری و مراجعات فراوان به مسئولان و بی نتیجه ماندن این پیگیریها، به کلیه مسئولین اعلام کرده ایم که جاده ترانزیت تهران - اهواز را مسدود خواهیم کرد"

دو هزار و پانصد کارگر در معرض اخراج قرار دارند

مدیر کل کار و امور اجتماعی کرمانشاه ضمن ابراز نگرانی از وضعیت نابسامان و احداثی تولیدی این استان گفت، اگر مشکلات کارخانه پشم بافی کشمیر، شباب غرب، موئیانی غرب، نساجی غرب، کشت و صنعت و مجتمع دام پوروری قدس، روغن گریس باخت و گونی بافی بیستون بر طرف نگردد، اینیت شغلی هزاران کارگر به مخاطره خواهد افتاد . بنا به اعتراض تکلیف اند، ۳۰۰ کارگر پشمبافی کشمیر بلا بیکاری اند و دهها کارگر فرش بیستون نیز اخراج شده اند . در مجموع ۲۵۰۰ کارگر در این واحد هادر معرض اخراج و بیکاری قرار دارند.

بلا تکلیفی کارگران کارخانه های ساری

دبیر اجرائی خانه کارگر ساری فاش ساخت که کارگران چهار کارخانه در ساری، ماهه است که هیچگونه حقوقی دریافت نکرده اند . کارگران تخته سد لای شهید رجائی ، کارگران صنایع فلزی ، سیمرغ شمال و پاک پاک ساری چندین ماه است بدون دریافت دستمزد کار می کنند و نگران آینده شغلی خود میباشند. علیرغم پیگیری کارگران برای حل و فصل مشکلات این واحدها، از سوی مسئولین مربوطه هیچگونه اقدامی به منظور پاسخگوئی به خواست کارگران به عمل نیامده است و این کارخانه ها هم اکنون در معرض تعطیلی قرار گرفته اند.

تجمع اعتراضی کارکنان در مقابل شهرداری تهران

بیش از یکصد تن از کارکنان سازمان فرهنگی - هنری شهرداری ، روز نهم خرداد با تجمع در برابر ساختمان مرکزی شهرداری تهران، نسبت به عدم پرداخت حقوق خود طی ماه های فروردین و اردیبهشت اعتراض کردند. در این تجمع اعتراضی که تا ساعت ۷ بعد از ظهر ادامه یافت، تجمع کنندگان خواستار پرداخت حقوقهای خود شدند.

پاسخ به سوالات

هائی است که تصور می کنند انقلاب ایران در همان گام نخست یک انقلاب سوسیالیستی است. معهدا برغم این اختلافات، کسی که بر سر مرحله انقلاب با سازمان ما اختلاف نظر داشته باشد و انقلاب سوسیالیستی را وظیفه مبدم و فوری طبقه کارگر بداند، چنانچه برنامه سازمان ما را بپذیرد و برای تحقق آن نیز مبارزه بکند، میتواند به عضویت سازمان در آید. این اختلاف مثل بسیاری از اختلافات دیگر

خلاصه ای از اطلاعیه های سازمان در یک ماه گذشته

در تاریخ ۱۸ خرداد ماه در جریان اعتراض و تظاهرات مردم مشهد اطلاعیه ای با عنوان «توب، تانک، مسلسل دیگر اثر ندارد» منتشر یافت. در این اطلاعیه گفته شده است که مردم مشهد هنگامی که واعظ طبیسی قصد سخنرانی و خوش آمدگو، ئی به خاتمه را داشت، مانع سخنرانی وی شدند. این اعتراضات در پی مداخله پلیس به تظاهرات در خیابانهای مشهد منجر شد. مردم شعار میدادند توب، تانک مسلسل، بسیجی دیگر اثر ندارد» «آزادی اندیشه با ریش و پشم نمیشه» «زنادی سیاسی آزاد باید گردد» اطلاعیه ضمن محکوم کردن اقدامات سرکوبگرانه رژیم خواهان آزادی فوری دستگیر شدگان گردید.

در پی تجمع اعتراضی کارگران کارخانه آدامس خروس نشان، اطلاعیه ای به تاریخ ۲۶ خرداد منتشر شد. بخشی از این اطلاعیه به قرارزیر است. «متوجه از صدتان از کارگران شرکت آدامس سازی خروس نشان روز گذشته در مقابل وزرات کار اجتماع نمودند و اعتراض خود را به تعطیل کارخانه و عدم پرداخت حقوق و مزایای کارگران در سه ماه گذشته ابراز داشتند.» اطلاعیه خواهان بی اعتمادی کارگران به وعده های مقامات و اتحاد و تشديد مبارزه کارگران شده بود.

در اول تیرماه اطلاعیه ای با عنوان «اعتتصاب و تظاهرات کارگران کفش ملی انتشار یافت. در این اطلاعیه گفته شده است که چندین هزارتن از کارگران گروه صنعتی کفش ملی امروز دست از کار کشیدند و با تجمع در مقابل کارخانه و مسدود کردن جاده قدیم کرج اعتراض خود را نسبت به اجحافات سرمایه داران و دولت آنها ابراز داشتند. کارگران کفش ملی از اواخر سال گذشته حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند و علاوه بر این چندین ماه است حق بیمه کارگران پرداخت نشده است. سازمان در این اطلاعیه خواهان پرداخت فوری حقوق معوقه کارگران و دیگر مطالبات آنهاشد.

اطلاعیه ۷ تیر خبر تظاهرات زنان و مردان شهرک شاتره را اعلام نمود. در این اطلاعیه آمده است که جمعیت بسیار کثیری از ساکنین شهرک شاتره که اکثریت آنها را زنان زحمتکش تشکیل میدادند، امروز در اعتراض به فقر و محرومیت از حداقل امکانات معیشتی و بهداشتی دست به تظاهرات زدند. آنها با تجمع در جاده تهران - ساوه و سنگر بنده جاده را بستند.

به مناسبت سالروز جنبش دانشجویی تیرماه ۱۳۷۸، اطلاعیه ای در تاریخ ۱۳ تیرماه ۱۳۷۸ انتشار یافت. در این اطلاعیه گفته شده است که این جنبش اوج نفرت و انجار دانشجویان را از رژیم جمهوری اسلامی در همه جا به نمایش گذاشت. شعارهای دانشجویان علیه تماییت رژیم بود. جنبش دانشجویان تیرماه نه تنها روحیه رزمندگی و ضد رژیمی اکثریت بسیار عظیمی از دانشجویان را نشان داد بلکه ماهیت ارتجاعی خاتمه و همه گروههای دوم خردادر را که در برابر شعارهای آزادیخواهانه دانشجویان به سرکوب متول شدند، برهمگان آشکار ساخت. در پایان اطلاعیه نتیجه گیری شده است که جنبش دانشجو، ئی باید پیوند خود را با جنبش کارگران و زحمتکشان مستحکم سازد.

۱۵ تیرماه اطلاعیه ای تحت عنوان «اعتتصاب و تظاهرات در پیرانشهر و آبادان» منتشر یافت در این اطلاعیه گفته شده است که مردم پیرانشهر دو روز است که در اعتراض به قتل یک جوان توسط نیروهای سرکوب رژیم به اعتتصاب و تظاهرات متول شده اند، سه تن زخمی و دهها تن بازداشت شده اند. مردم آبادان نیز در اعتراض به فقدان آب و برق دست به تظاهرات زدند. این تظاهرات به درگیری با نیروهای سرکوب انجامید. مردم خشمگین موسسات دولتی را مورد حمله قراردادند.

فراخوان به تظاهرات

تشکیلات خارج کشور سازمان در تاریخ ۳۰ روزن ۲۰۰۰ با صدور اطلاعیه ای از ایرانیان خارج از کشور دعوت نمود تا در اعتراض به سفر خاتمی به آلمان دست به تظاهرات بزنند. فراخوان با اشاره به کسری از اعتراضات کارگران و زحمتکشان، دانشجویان و زنان در ایران علیه رژیم جمهوری اسلامی این دعوت دولت آلمان را از خاتمی مسحکوم نموده و خاطر نشان میسازد که دولت آلمان همانند سایر دولتهای غربی با دادن وام های کلان به جمهوری اسلامی و تقویت موقعیت سیاسی آن، در تلاش است که این رژیم را تقویت کند.

فراخوان تشکیلات خارج کشور سازمان از فعالان و هاداران سازمان، نیروهای چپ انقلابی، دمکرات و آزادیخواه، خواست که در تظاهرات علیه خاتمی فعالانه شرکت کنند و به نقض حقوق انسانی در ایران به دولت آلمان اعتراض نمایند. همچنین در این فراخوان خواسته شده است که در کشورهای دیگر نیز در برابر سفارتخانه های آلمان تظاهرات برگزار شود.

ارزیابی از وضعیت زنان در جهان (۵ سال بعد از کنفرانس چین)

و مدافع "نسبیت فرهنگی" اند، از آن یکه خورده و علی الحساب از باج دادن به آنها خودداری نمودند. البته همانگونه که در بالا اشاره شد، تفاقات حاصله دراین کنفرانسها اصولاً لازم الاجرا نیست، لذا درگیری کشورهای شرکت کننده با حکومتهای مذهبی در چارچوب مانور های سیاسی فی مایین معنامی یابد.

همانگونه که تجارت تاریخی به اثبات رسانده اند، دستاوردهایی که زنان طی قرنها کسب کردند همواره حاصل مبارزه پیگیر و بی امان آنها بوده است. پاسداری از این دستاوردها و وضعیت زنان در عرصه های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی نیز مستلزم مبارزه علیه نابرابریها و ستم و استثمار است.

تحقیقات سازمان ها و موسسات بهداشتی و حقوق بشر، طی سالهای گذشته در غرب آفریقا افزایش نیز داشته‌اند. وجود قوانین زن ستیز در کشورهای اسلامی، حقوق پایه‌ای زنان را نقض می‌کند. در صورتی که پیشرفت‌های جزئی نیز در وضعیت اجتماعی - سیاسی زنان حاصل نشده است، دسته جات و حکومت‌های مذهبی آشکارا به حملات خود به دستاوردهای مبارزاتی زنان جهان شدت می‌بخشدند. از همین‌رو حتی توافق صوری حول قطعنامه پایانی در کنفرانس نیو-یورک یکی از موضوعات جنجال برانگیز بود. موضع طرفداران ارجاع مذهبی آنچنان تهاجمی بود که نمایندگان کشورهای غربی که خود حامی

کنفرانس زنان سازمان ملل طی روزهای ۵ الی ۹ ژوئن سال جاری در نیویورک برگزار شد و به بررسی چگونگی پیشبرد مصوبات کنفرانس پکن و دستاوردهای آن پرداخت. چهارمین کنفرانس جهانی زنان که در سال ۹۵ در چین برگزار شد، مقرر نمود ظرف پنج سال، چگونگی احراق حقوق زنان را مورد ارزیابی قرارداده. این درحالی است که مصوبات این کنفرانس و اجلاس مشابه، لازم الاجرا نبوده و کشورهای شرکت کننده هر یک با تعابیر و تفاسیر خود در آن حضور یافته بودند. از همین رو در عرصه سیاسی، یکی از موانع اصلی برسر راه اصلاحات و مطالبات درخواستی کنفرانس چین، وجود حکومتهای مذهبی و رشد گرایشات اجتماعی بود. اسلام و مساحت پیمان شوم خود علیه زنان را تحکیم بخشیدند. با سلاح نسبیت فرهنگی وارد میدان شدند و به دفاع از توحش و بربریت پرداختند و به حمله وحشیانه و آشکار به دستاوردهای زنان روی آوردند. در عرصه اقتصادی نیز فقر و فلاکت واستثمار مانع از تحقق تغییرات نسبی در وضعیت زنان بوده است.

کمیسیون‌های متعدد سازمان ملل در ازدیادی از روند پیشرفت اوضاع طی پنج سال گذشته، از وجود "پیشرفت"‌های میلیمتری سخن میگویند. در زمینه تحصیلات، بهداشت و کارنده تنها تغییرات محسوسی حاصل نشده که در برخی موارد پسربت هم داشته است. این گزارش حاکی از وضعیت شکننده و حساس زنان در جهان است.

زنان دو سوم مجموع بیسوادان جهان را تشکیل می‌دهند. طبق برآورد کارشناسان سازمان ملل این نزخ ظرف ۲۰ سال آینده تغییری نخواهد کرد. زنان همچنین رقم بالاتر از مجموع مهاجران جهان را تشکیل می‌دهند که برای تامین امور معاش به فراسوی مرزاها مهاجرت می‌کنند. از مجموع ۱۱۶ میلیون مهاجر، ۶۵ میلیون زن هستند.

بهداشت زنان در بسیاری از کشورهای آفریقا و آسیا اسف بار است. بیماریهایی که از مدت‌ها پیش در اروپا و آمریکا ریشه کن شده‌اند همچنان زنان را به کام خود می‌کشند. در آفریقا از هر ۱۶ زن، یک زن در دوران بارداری به علت فقدان امکانات بهداشتی می‌میرد. در آسیا از هر ۵۶ زن و در اروپا از هر ۱۴۰۰ زن، یک نفر تحت شرایط مشابهی می‌میرد.

ابتداً ترین حقوق فردی زنان در بسیاری از نقاط جهان نقض می‌گردد. ازدواج های اجباری همچنان رایج است. میانگین سن ازدواج زنان در ۲۲۰ کشور جهان بین ۱۵ تا ۱۷ سال است. همچنین نیمی از زنان آفریقا، در سنین کودکی نقص عضو (اصطلاحاً خنثه زنان) شده اند. این موارد نه تنها کاهش نیافتند، بلکه بنا به

ستم و تعیض بر پایه جنسیت ملغاً باید گردد

رژیم جمهوری، اسلامی زنان را در معرض بیرحمانه ترین و وحشیانه ترین شکل ستم، تعیض و فشار قرار داده است.

رژیم جمهوری اسلامی، با وضع قوانین و مقررات ارتقایی و با ایجاد محدودیت ها و تضییقات مختلف، زنان را از ابتدائی ترین حقوق دمکراتیک، مدنی و انسانی خود محروم نموده و به یک شهروند درجه دو تبدیل کرده است.

سازمان فدائیان (اقلیت) میگوید: - هرگونه ستم و تعیض بر پایه جنسیت باید فوراً ملغاً گردد و زنان از حقوق کامل اجتماعی و سیاسی برابر با مردان بروخود را گردند.

- تمام قوانین و مقررات مربوط به تعدد زوجات، صیغه، حق طلاق یکجانبه، مقررات مربوط به تکفل و سرپرستی فرزندان، قوانین و مقررات تعیض آمیز در مورد ارث، مقررات حجاب اجباری، جداسازی زن و مرد در موسسات و مراکز عمومی، و تمام مقررات و اقدامات سرکوبگرانه و وحشیانه نظیر شلاق، سنگسار وغیره باید به فوریت ملغاً گردند.

- باید هرگونه فشار، تحقیر، اجبار، اذیت و آزار و خشونت علیه زنان در محیط خانواده ممنوع گردد و مجازات شدید در مورد نقض آنها اعمال شود.

- زنان باید از حقوق و مزایای برابر و کامل با مردان در ازای کار مساوی برخوردار باشند.

- زنان از امکانات و تسهیلاتی نظیر شیرخوارگاهها و مهد کودکها در محل کار و زندگی برخوردار باشند.

- به زنان باردار یکماه قبل و سه ماه بعد از زایمان بدون کسر حقوق و با برخورداری از امکانات پزشکی، درمانی و داروئی رایگان، مرضی داده شود.

- کار زنان در رشته هایی که برای سلامتی آنها زیان آوراست ممنوع شود.

سازمان فدائیان (اقلیت)
کار - نان - آزادی - حکومت شورائی

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت)،
نامه های خود را در دو نسخه جدا گانه
برای دوستان و آشنایان خود در خارج از
کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان
را به یکی از آدرس های زیر پست کنند.

پاسخ به سوالات

سوال شده است که با توجه به نظر سازمان در مرحله انقلاب و وظائف فوری طبقه کارگر، آیا کسی که به انقلاب سوسیالیستی و الغای مالکیت خصوصی به عنوان وظیفه فوری طبقه کارگر معتقد است می تواند به عضویت سازمان مادر آید؟

ج - مقدمتا اشاره کنیم که سازمان ما یک سازمان کمونیست است که اساسا برای انقلاب سوسیالیستی، الغای مالکیت خصوصی و بر قراری یک جامعه کمونیستی مبارزه می کند. از این جهت هیچ تقاضای میان ما و دیگر افراد و جریانات سیاسی که به خاطر این اهداف مبارزه میکنند وجود ندارد. اختلاف در آنجائی بروز میکند که برخی معتقدند در همین لحظه شرایط برای برقراری حاکمیت یکپارچه طبقه کارگر، انقلاب سوسیالیستی و الغای مالکیت خصوصی وجود دارد. در حالی که از دیدگاه سازمان ما شرایط عینی و ذهنی نه برای سلطه یک پارچه طبقه کارگر و برقراری فوری دیکتاتوری پرولتاریا فراهم است، وند انقلاب سوسیالیستی بعنوان وظیفه ای فوری و ملزم در دستور کار قرار دارد. وضعیت کنونی جامعه از نظر عینی، مطالباتی که اولویت پیدا کرده و درست به همین علت صفت بندی هائی که شکل گرفته اند، صحت نظر سازمان ما را که از مدت ها پیش مطرح شده است، به اثبات رسانده اند. از سوی دیگر، انقلاب سوسیالیستی نیازمند سطح بالنسبه بالائی از تشکل و آگاهی طبقه کارگر است و با توجه به سطح کنونی تشکل و آگاهی طبقه کارگر در ایران نمی توان پذیرفت که طبقه کارگر در همین لحظه می تواند قدرت را به تنها قبضه کند. یعنی دیکتاتوری یکپارچه طبقه کارگر برقرار گردد. از این روش سازمان ما با در نظر گرفتن

K.A.R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

آلمان

I.S.V.W
Postfach 122
Postamt 1061, Wien
Austria

اوپیش

I.S.F
P.B. 398
1500 Copenhagen V
Denmark

دانمارک

M.A.M
Postbox 6416
75139 Uppsala
Sweden

سوئد

Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

سوئیس

A.A.A
MBE 265
23, Rue L'ecourbe
75015 Paris
France

فرانسه

P.B. 22925
1100 DK Amsterdam
The Netherlands

هلند

مجموعه شرایط عینی و ذهنی برای اعتقاد است که انقلاب ایران با وظایفی فوری روبروست که از یک سو از محدوده های نظم سرمایه داری موجود فراتر میروند و گامهایی به سوی سوسیالیسم اند، و از سوی دیگر هنوز وظائف سوسیالیستی نیستند. انقلاب ایران از یکسو می باید مطالبات آزادی خواهانه، دمکراتیک و دیگر مطالبات عمومی را عملی سازد که در واقع مطالباتی بورژوا - دمکراتیک اند. از سوی دیگر کارگران و توده زحمتکش مردم ایران خواهان ایجاد شوراهای و اعمال حاکمیت از طریق شوراهای استند. این مطالبه از محدوده های نظم سرمایه داری فراتر میروند. بر همین منوال است مسئله کنترل کارگری که در انقلاب گذشته نیز کارگران در محدوده ای برای بد - قراری آن تلاش نمودند. کنترل کارگری هم امری نیست که در محدوده نظام سرمایه داری بکنجد، اما هنوز یک اقدام سوسیالیستی هم نیست. از اینرو در کنار مطالبات بورژوا - دمکراتیک، مطالبات انقلابی - دمکراتیک یا یکپارچه طبقه کارگر و برقراری فراهم است، وند انقلاب خواهد داشت. بنابر این انقلاب ایران در گام نخست نه یک انقلاب بورژوا - دمکراتیک است وند یک انقلاب کارگران و زحمتکشان. یک مرحله انتقال به انقلاب سوسیالیستی و سلطه یک پارچه طبقه کارگر است. این مرحله از انقلاب و وظایف فوری که در برای طبقه کارگر و انقلاب ایران قرار گرفته، بیان مشخص خود را در برنامه سازمان مایا میگه است. این برنامه هم تمایز از برنامه احزاب و سازمان هائی است که وظایف و نیروی محركه انقلاب ایران را در چارچوب یک انقلاب بورژوا دمکراتیک محدود میکند و هم تمایز از برنامه سازمان

صفحه ۱۳

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی زیر واگیز و رسید آنرا به همراه کد مورد نظر به یکی از آدرس های سازمان ارسال نمایید

I.W.A
6932641 Postbank
Holland

شماره فکس

سازمان فدائیان (اقلیت)

۴۹ - ۶۹ - ۵۹۷۹۱۳۵۷

نشانی سازمان بر روی اینترنت:

<http://www.fedaian-minority.org>

Organization Of Fedaian (Minority)

No. 339 juli 2000

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورائی